

การศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกนันทนาการและวิชาเอกอื่น
สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

นายวิชา อุทัยรัตน์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2555
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

A STUDY OF EMOTIONAL QUOTIENT OF STUDENTS MAJORING IN RECREATION
AND ANOTHER MAJOR SUBJECT OF HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS IN
BANGKOK METROPOLIS AND VICINITY

MR. WITCHA UTAIRAT

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Sciences Program in Sports Science
Faculty of Sports Science
Chulalongkorn University
Academic Year 2012
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาวิชาเอก
นันทนาการและวิชาเอกอื่น สถาบันอุดมศึกษาใน
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

โดย

นายวิชา อุทัยรัตน์

สาขาวิชา

วิทยาศาสตร์การกีฬา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสูทธิ์

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

.....คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชรินทร์ชัย อินทிரารักษ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ทวีพรปฐมกุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสูทธิ์)

.....กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.กำโชค เผือกสุวรรณ)

วิชา อุทัยรัตน์ : การศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกนันทนาการ และวิชาเอกอื่นสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (A STUDY OF EMOTIONAL QUOTIENT OF STUDENTS MAJORING IN RECREATION AND ANOTHER MAJOR SUBJECT OF HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS IN BANGKOK METROPOLIS AND VICINITY). อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ. ดร. ประพัฒน์ ลักษณะพิสูทธิ์, 78 หน้า.

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกนันทนาการและวิชาเอกอื่นของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา ระหว่างวิชาเอกนันทนาการกับวิชาเอกอื่น และระหว่างนิสิตนักศึกษาเพศชายกับนิสิตนักศึกษาเพศหญิง และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนิสิตนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็น นิสิตนักศึกษาวิชาเอกนันทนาการและวิชาเอกอื่นของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 3 สถาบันได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ จำนวน 379 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ ของกรมสุขภาพจิต นำผลที่ได้มาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า “ที” แบบกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระต่อกัน และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน กำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตนักศึกษา วิชาเอกนันทนาการกับนิสิตนักศึกษาวิชาเอกอื่น ของสถาบันอุดมศึกษา กรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีความฉลาดทางอารมณ์ อยู่ในเกณฑ์ปกติ
2. นิสิตนักศึกษา ระหว่างวิชาเอกนันทนาการกับวิชาเอกอื่น มีความฉลาดทางอารมณ์ รวมทุกองค์ประกอบ และทุกองค์ประกอบย่อย ไม่แตกต่างกัน และ นิสิตนักศึกษา ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง มีความฉลาดทางอารมณ์ รวมทุกองค์ประกอบ ไม่แตกต่างกัน แต่ในองค์ประกอบย่อยด้านดี ข้อที่ 2 (เห็นใจผู้อื่น) และข้อที่ 3 (รับผิดชอบ) พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยมัชฌิมเลขคณิตความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย
3. ความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ไม่สัมพันธ์กัน

สาขาวิชา.....วิทยาศาสตร์การกีฬา.....ลายมือชื่อนิสิต.....

ปีการศึกษา.....2555.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

547411039 : MAJOR SPORTS SCIENCE

KEYWORDS : EMOTIONAL QUOTIENT / STUDENTS / INSTITUTIONS

WITCHA UTAIRAT: A STUDY OF EMOTIONAL QUOTIENT OF STUDENTS
 MAJORING IN RECREATION AND ANOTHER MAJOR SUBJECT OF HIGHER
 EDUCATION INSTITUTIONS IN BANGKOK METROPOLIS AND VICINITY.

ADVISOR: ASSOC. PROF.PRAPAT LAXANAPHISUTH, Ph.D., 78 pp.

The objectives of the research were to study emotional quotient of students majoring in recreation and another major subject of higher education institutions in Bangkok Metropolis and vicinity; to compare emotional quotient of students between males and females, and between major subjects; and to study the correlation of emotional quotient and academic achievement. Data were collected from 379 students in Chulalongkorn University, Srinakharinwirot University, and Institute of Physical Education Bangkok Campus. The research instrument was Thai Emotional Intelligence Screening Test for ages 12 to 60 years, Department of Mental Health. Data were analyzed in terms of percentage, mean, standard deviation, t-test and Pearson Product Moment Correlation. In statistical significance testing, the level of .05 was set.

The research findings were as follow:

1. Students majoring in Recreation and another major subject of higher education institutions in Bangkok Metropolis and vicinity had emotional quotient at normal level.
2. The emotional quotient of students between Recreation major subject and another major subject was not different, and between male and female, in three main structures, was not different, but in the Virtue substructure, Item 2 (Sympathy) and Item 3 (Responsibility) were statistical significant difference at the level of .05. The emotional quotient arithmetic means of females were higher than males.
3. There was no relation between emotional quotient and academic achievement.

Field of Study:.....Sports Science.....Student's Signature.....

Academic Year:.....2012.....Advisor's Signature.....

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ที่ ให้การ อบรมสั่งสอน ให้ความรู้ ความเข้าใจ ในการทำวิจัยอย่างถูกต้อง ตามหลัก กระบวนการวิจัย และให้โอกาสแก่ผู้วิจัยเสมอ

ขอกราบ ขอบ พระ คุณ ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ ที่คอยอบรมสั่งสอน ให้ คำแนะนำ ความรู้ด้านนันทนาการศาสตร์และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จนทำให้ข้าพเจ้า มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ทวีพรปฐมกุล ที่คอยให้คำแนะนำและสั่ง สอนในวิชาเรียน

ผู้วิจัยขอแสดงความกตัญญูและขอขอบพระคุณบิดา รองศาสตราจารย์ ดร.วีระวัฒน์ อุทัย รัตน์ มารดานาง นัทธมน นามมาตย์ และพี่สาวนางสาว เมษา อุทัยรัตน์

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา เอี่ยมอรพรรณ ที่ได้อุปการะตลอดมา ผู้วิจัยซึ่งในความกรุณาของ อาจารย์จักรพงษ์ ธรรมพงษ์บรร อาจารย์ธีรารธรรม ต่ออุทิศ อาจารย์ชินะ โอภาส สะพานทอง อาจารย์นุชรี เสนาคำ อาจารย์ประภาพิมนต์ ปรีวัติ อาจารย์ ประสิทธิ์ ปิปทุม คุณพงสมักร ภูมิเขต คุณอ้อมใจ ฝៃคาค่า ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าให้ผู้วิจัย ได้ เข้าเก็บ รวบรวม ข้อมูล จนสำเร็จ และขอขอบคุณน้องๆนิสิต คณะพลศึกษา ภาควิชาสันนนาการ ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภาควิชาสุขศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ ให้ความร่วมมือ ในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

งานวิจัยครั้งนี้ได้รับความช่วยเหลืออนุเคราะห์เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผศ. อัจฉรา สัจจธรรมนุกูล อาจารย์ ฉัตรารุช สุขเฉลิม อาจารย์ณรงค์ วิชัยรัตน์ อาจารย์ ปราจีน รุ่งโรจน์ อาจารย์ ภูมิภัทร พันธุ์ทองหลาม อาจารย์สุพร บุญปก อาจารย์วิทยา อิทธิพงษ์พันธุ์ ที่ได้กรุณาสละ เวลาอันมีค่าให้ผู้วิจัย ได้เข้าเก็บ รวบรวม ข้อมูล จนสำเร็จ และขอขอบคุณน้องๆนักศึกษา คณะ ศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ ที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอ ขอบคุณ คุณ อรสุธิ มุลละ พี่สาวแสนดีที่คอยช่วยเหลือ ทั้งเรื่องเรียนและเรื่อง ส่วนตัว ขอขอบคุณ คุณนันทนาพร พลเหลา คุณจันจิรา วิถีชญาวัฒน์ คุณพุทธพร โคนธภัทร คุณ ฐานิตา พันธุ์ณี คุณ ปวีณวัช สุภาณุสรและเพื่อนร่วมรุ่นนิสิตปริญญาโททุกคนที่คอยให้ความ ช่วยเหลือ แนะนำ และประสานงานเรื่องต่างๆ ตลอดจนขอขอบคุณ คุณกิรนนท์ ภูมิ และเจ้าหน้าที่ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกด้วยดีตลอดระยะเวลาใน การศึกษา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	5
บทที่ 2 การทบทวนวรรณคดีและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ความฉลาดทางอารมณ์.....	7
ความเป็นมาของความฉลาดทางอารมณ์.....	7
ปัจจัยที่มีผลความฉลาดทางอารมณ์.....	9
ลักษณะของผู้มีความฉลาดทางอารมณ์สูง.....	9
ลักษณะของผู้มีความฉลาดทางอารมณ์ 10 ประการ.....	10
ความฉลาดทางอารมณ์กับพระพุทธศาสนา.....	11
ความฉลาดทางอารมณ์ตามแนวคิดของกระทรวงสาธารณสุข.....	12
ประโยชน์ของความฉลาดทางอารมณ์.....	14
ความฉลาดทางอารมณ์กับการศึกษา.....	14
เทคนิคการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ในสถานศึกษาตามแนวคิด ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.....	15

	หน้า
นันทนาการ.....	20
นิตินักศึกษา.....	22
สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย.....	23
แนวคิดเกี่ยวกับสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	27
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	35
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
จำนวนข้อคำถามและวิธีการประเมิน.....	37
คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	55
สรุปผลการวิจัย.....	55
อภิปรายผลการวิจัย.....	58
ข้อเสนอแนะ.....	61
รายการอ้างอิง.....	63
ภาคผนวก.....	70
ภาคผนวก ก รายชื่อ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและของเอกชน.....	71
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ชนิดที่ 2 แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ ไทย อายุ 12-60 ปี.....	74
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	79

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและค่าร้อยละ ของนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพฯ มหานคร และปริมณฑล จำแนกตามเพศ.....	41
2	จำนวนและค่าร้อยละอายุ ของนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำแนกตามอายุ.....	42
3	จำนวนและค่าร้อยละ ของนิสิตนักศึกษา ที่กำลังศึกษาอยู่ใน สถาบันอุดมศึกษาใน กรุงเทพฯ มหานครและปริมณฑล	42
4	จำนวนและค่าร้อยละ ของนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาใน กรุงเทพฯ มหานคร และปริมณฑล จำแนกตามชั้นปี.....	43
5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา สถาบัน อุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล องค์กรประกอบด้านดี.....	43
6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล องค์กรประกอบด้านเก่ง.....	44
7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในองค์กรประกอบด้านสุข.....	44
8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลทั้ง 3 องค์กรประกอบ.....	45
9	การทดสอบค่า “ที” (t-test) ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งองค์กรประกอบ จำแนก ตามวิชาเอก.....	46
10	การทดสอบค่า “ที” (t-test) ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล องค์กรประกอบด้าน ดี จำแนก ตามวิชาเอก.....	47
11	การทดสอบค่า “ที” (t-test) ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล องค์กรประกอบด้าน เก่งจำแนก ตามวิชาเอก.....	48
12	การทดสอบค่า “ที” (t-test) ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล องค์กรประกอบด้านสุข จำแนก ตามวิชาเอก.....	49

ตารางที่	หน้า
13 การทดสอบค่า “ที” (t-test) ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งองค์ประกอบ จำแนก ตามเพศ.....	50
14 การทดสอบค่า “ที” (t-test) ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในองค์ประกอบด้านดี.....	51
15 การทดสอบค่า “ที” (t-test) ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในองค์ประกอบด้าน แง่ลบ จำแนกตามเพศ.....	52
16 การทดสอบค่า “ที” (t-test) ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในองค์ประกอบด้านสุข จำแนกตามเพศ.....	53
17 ค่าสหสัมพันธ์ ระหว่าง เต็มเฉลี่ยสะสม หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่ผ่านมา (GPAX) กับความฉลาดทางอารมณ์ ของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล.....	54

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลง กับปรับตัวของเยาวชนสมัยใหม่ ที่มี การใช้ชีวิตการเรียนรู้ ตลอดจนภาวะเสี่ยงต่างๆมากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551) เนื่องจากปัจจุบันช่องทางในการรับรู้ข้อมูลสามารถทำได้ง่ายขึ้นและสะดวกมากขึ้น ส่งผลให้เยาวชนมีการเรียนรู้ที่รวดเร็วยิ่งขึ้น มีการซึมซับในสิ่งที่หลากหลายมากขึ้น ซึ่งหลายสิ่งอาจเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม เช่น สื่อทางอินเทอร์เน็ต สื่อทางวิทยุโทรทัศน์ ในบางครั้งสื่อต่างๆเหล่านี้ อาจทำให้เยาวชนซึมซับและพยายามทำเลียนแบบบุคคลที่ตนเองสนใจหรือชื่นชอบ ซึ่งมีทั้งตัวอย่างที่ดีและไม่ดี ที่สามารถเห็นได้ตามข่าวหน้าหนังสือพิมพ์ อัมพร เบญจพลพิทักษ์ ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ให้ความเห็นว่า “พฤติกรรมการเล่นแบบของเยาวชนเป็นเรื่องปกติ แต่การเล่นแบบต้องเป็นสิ่งที่ถูกต้อง หากไม่ถูกต้อง ไม่สร้างสรรค์จะกลายเป็นปัญหาสังคมและสะท้อนให้เห็นว่าเยาวชนคนดังกล่าวอาจมีปัญหาในเรื่องของการคิดขาดประสบการณ์ชีวิตที่ดีพอ ขาดต้นแบบที่ดี สิ่งเหล่านี้ทำให้ไม่สามารถปรับตัวให้เหมาะสม พอมีการชักจูงก็ทำให้หลงเชื่อง่ายแต่การเล่นแบบบางครั้งก็เกิดจากการสะสม จากสื่อทีวีหรืออินเทอร์เน็ตที่แฝงความรุนแรงตลอด ทำให้รู้สึกด้านชา” (อดิเทพ ภัทรเดชไพศาล, 2555: ออนไลน์) ไม่ใช่แค่พฤติกรรมการเล่นแบบเท่านั้นที่เป็นปัญหาในปัจจุบัน ปัญหาการควบคุมอารมณ์ของเยาวชน ไทยในปัจจุบันก็เป็นอีกหนึ่งปัญหาที่เริ่มเห็นได้ชัด จากตามข่าวต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ข่าววัยรุ่นนรกพวกติดกัน ข่าววัยรุ่นทะเลาะกันเพราะแย่งคนรักกัน เป็นต้น พฤติกรรมเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าปัจจุบันนอกจากความรู้ที่ได้จากการศึกษาแล้วสิ่งสำคัญอีกสิ่งหนึ่งที่เยาวชนยุคใหม่พึงมีคือ ความฉลาดทางอารมณ์ หรือ “E.Q.” (Emotional Quotient) เพื่อนำมาใช้กับการดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข ถึงแม้เยาวชนจะมีรากฐานหรือพื้นฐานของครอบครัวที่แตกต่างกันส่งผลให้แต่ละคนมีพื้นฐานของความฉลาดทางอารมณ์ที่แตกต่างกัน แต่จากการวิจัยของ กุลธิดา เต็มชวาลาและคณะ พบว่าความฉลาดทางอารมณ์นั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดชีวิต (กุลธิดา เต็มชวาลาและคณะ, 2555) นั่นหมายความว่าเยาวชนทุกคนสามารถพัฒนาและเพิ่มให้ตนเองมีความฉลาดทางอารมณ์ได้ การเรียนรู้เรื่องความฉลาดทางอารมณ์เหมือนกับความสามารถในการขับรถยนต์คือการเรียนรู้ที่จะขับเคลื่อนชีวิตให้ก้าวเดินไปสู่จุดหมายที่ปรารถนาได้อย่างปลอดภัย และมีความรับผิดชอบต่อผู้อื่นที่ใช้ถนนร่วมกันเพราะชีวิต

มนุษย์ล้วนดำเนินไปภายใต้อิทธิพลของอารมณ์และความรู้สึก(กรมสุขภาพจิต , 2543) การศึกษาในระดับอุดมศึกษามีหน้าที่รับผิดชอบในการผลิตเยาวชนให้เป็นบัณฑิตผู้มีความรู้ในวิชาการชั้นสูง เพื่อออกไปรับผิดชอบงานต่างๆของสังคมไม่ว่าจะเป็น การเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและการศึกษา ตลอดจนเป็นผู้ผู้นำในหน่วยงานต่างๆทั้งภาครัฐและเอกชนสถาบันอุดมศึกษาจึงควรให้ความสำคัญกับความฉลาดทางอารมณ์กับเยาวชนที่เป็นนิสิตนักศึกษาในสถาบันให้มากขึ้น เพราะเยาวชนหรือบัณฑิตเมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้ว ก็จะแยกย้ายกันไปทำงานกันตามสายวิชาที่ตนเรียนมาและงานส่วนใหญ่ล้วนแต่เป็นงานที่ต้องทำร่วมกับผู้อื่น ซึ่งการทำงานร่วมกับผู้อื่นนั้นนอกจากความรู้ความสามารถแล้วอีกสิ่งหนึ่งที่ทุกคนจำเป็นต้องมีคือ ความฉลาดทางอารมณ์ ซึ่งจะช่วยให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างดี ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษานอกจากจะให้ความสำคัญกับความรู้ทางวิชาการยังควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาอีกด้วย

การศึกษาในระดับ อุดมศึกษา ปัจจุบันมีหลายสถาบัน ที่มีการเปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรนันทนาการ ซึ่งจากนโยบายของแผนนันทนาการแห่งชาติฉบับที่ 2 สามารถสรุปได้ว่าประโยชน์ของนันทนาการสามารถช่วยส่งเสริมและสร้างความฉลาดทางอารมณ์ได้ และการนำเอานันทนาการเข้ามามีส่วนช่วยในการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ มีความสอดคล้องกับ แผนนันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พุทธศักราช 2555- 2559 ซึ่งนันทนาการเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพของคน โดยพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจและจิตวิญญาณ ทำให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ นอกจากนี้นันทนาการยังสร้างสัมพันธภาพของคนในชุมชน ทำให้เกิดความสามัคคีที่มีความเข้มแข็งทางวัฒนธรรม เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และเครือข่ายชุมชนให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาชนบทและเมืองให้เกิดความน่าอยู่ มีความสงบ สะอาด สะอาด ปลอดภัย มีระเบียบ วินัย นันทนาการเป็นศาสตร์ที่กว้างขวาง เป็นการศึกษาแบบ สหวิทยาการ (Interdisciplinary) เช่น นันทนาการและการท่องเที่ยว นันทนาการบำบัดในโรงพยาบาล เป็นต้น นิสิตนักศึกษาที่จบสาขาวิชานันทนาการสามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายอาชีพเช่น นักวิชาการนันทนาการหรือผู้นำนันทนาการในด้านต่างๆตาม หน่วยงานหรือองค์กร ทั้งในภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

คุณค่าและคุณธรรมเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตและของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกนันทนาการ ซึ่งเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปแล้ว จำเป็นต้องพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์เพื่อนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการประกอบอาชีพ เช่น ผู้นำนันทนาการ ต้องมีสำนึกในคุณค่าแห่งงานยอมรับศักดิ์ศรีความคิดผู้อื่นยกย่องส่งเสริมให้สมาชิกยอมรับสังคมอย่างเสมอภาค ซึ่งเป็น คุณลักษณะของผู้นำนันทนาการตามแนวคิดของ สำนักส่งเสริมและพัฒนา นันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และมีความสอดคล้องกับความฉลาดทางอารมณ์ตามแนวคิดของ กระทรวงสาธารณสุข กล่าวคือ รู้จักเห็นใจผู้อื่น เข้าใจและยอมรับผู้อื่น ใส่ใจผู้อื่น เป็นต้น เนื่องจาก

ผู้วิจัยศึกษาอยู่ในกลุ่มวิชา การจัดการนันทนาการการท่องเที่ยวจึงทำให้สนใจที่จะเลือกศึกษากับนิสิตนักศึกษาวิชาเอกนันทนาการ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่านิสิตนักศึกษาในคณะที่มี ภาควิชาหลักสูตร สาขาวิชา แขนงวิชา กลุ่มวิชาหรือวิชาเอกนันทนาการจะมีระดับความฉลาดทางอารมณ์เป็นอย่างไรและแตกต่างกันกับนิสิตนักศึกษาคณะเดียวกัน หรือไม่ เพื่อที่สถาบันอุดมศึกษาที่มีหลักสูตรผลิตผู้นำนันทนาการหรือผู้เกี่ยวข้องจะได้นำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาบัณฑิตสาขาวิชานันทนาการให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น สรุปว่าด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่องนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกนันทนาการและวิชาเอกอื่นของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
2. เพื่อเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์นิสิตนักศึกษาวิชาเอกนันทนาการและวิชาเอกอื่นของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตาม วิชาเอก และตามเพศ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ระดับความฉลาดทางอารมณ์ ของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ระหว่างนิสิตนักศึกษาวิชาเอกนันทนาการกับวิชาเอกอื่น แตกต่างกัน
2. ระดับความฉลาดทางอารมณ์ ของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ระหว่างนิสิตศึกษาเพศชายกับเพศหญิง แตกต่างกัน
3. คะแนนความฉลาดทางอารมณ์กับแต้มเฉลี่ยสะสม (GPAX) ของนิสิตนักศึกษา มีความสัมพันธ์กัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตการวิจัยด้านเนื้อหา ผู้วิจัยได้ยึดหลักการแนวคิดเกี่ยวกับ ความฉลาดทางอารมณ์ของ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ใน องค์ประกอบรวม 3 ด้าน (พ.ศ.2543) ได้แก่ องค์ประกอบ ด้านดี ด้านเก่ง และ ด้านสุข

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

ความฉลาดทางอารมณ์ หมายถึง ความสามารถ เกี่ยวกับความรู้สึกทางใจ ลักษณะนิสัย ความมีปกตินิสัย และ /หรือความมีอหิชาสัย ในการดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีความสุขประกอบด้วย องค์ประกอบ 3 ด้านคือ ดี เก่ง สุข ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับประชาชนไทย อายุ 12-60 ปี ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

นิสิตนักศึกษา หมายถึง ผู้เรียนในระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ระดับชั้น ปีที่ 2 ขึ้นไป

นันทนาการ หมายถึง วิชาเอกที่นิสิตนักศึกษา เลือกเรียนให้ลึกซึ่งเป็นวิชาหลัก ตามหลักสูตรใน คณะที่มี ภาควิชา หลักสูตร สาขาวิชา แขนงวิชาหรือกลุ่มวิชา นันทนาการ

วิชาเอกนันทนาการ หมายถึง รายวิชานันทนาการที่นิสิตนักศึกษาเลือกเรียนให้ลึกซึ่งเป็นวิชาหลัก ตามหลักสูตรใน คณะที่มี ภาควิชา หลักสูตร สาขาวิชา แขนงวิชาหรือกลุ่มวิชา นันทนาการ

วิชาเอกอื่น หมายถึง รายวิชาอื่นที่นิสิตนักศึกษาเลือกเรียนให้ลึกซึ่งเป็นวิชาหลัก ตามหลักสูตรใน คณะที่มี ภาควิชา หลักสูตร สาขาวิชา แขนงวิชาหรือกลุ่มวิชา นันทนาการ

สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล หมายถึง มหาวิทยาลัยที่อยู่ในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และที่อยู่ในสังกัดของ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้แก่ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน หมายถึง แด้มเฉลี่ยสะสม หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่ผ่านมา (GPAX)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. สามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปเป็นแนวทางสำหรับพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาให้ดียิ่งขึ้นหรือรักษาระดับความฉลาดทางอารมณ์นี้ไว้
2. ทราบถึงขนาดหรือระดับความสัมพันธ์เชิงเส้น (Magnitude or Degree of the linear relationship) และทิศทาง (Direction-Direct or indirect) ของความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกนั้น ทนทานการกับนิสิตนักศึกษาวิชาเอกอื่น
3. เป็นแนวทางสำหรับการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกนั้น ทนทานการ กับวิชาเอกอื่นของสถาบันอุดมศึกษาใน ภูมิภาคอื่นของประเทศ ในโอกาสต่อไป

บทที่ 2

การทบทวนวรรณคดีและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกนันทนาการและวิชาเอกอื่น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ทบทวน แนวคิด ทฤษฎี หลักการ และ รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอรายละเอียดตามลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

วรรณคดีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

1. ความเป็นมาของความฉลาดทางอารมณ์
2. ความฉลาดทางอารมณ์
3. ปัจจัยที่มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์
4. ลักษณะผู้มีความฉลาดทางอารมณ์สูง
5. ลักษณะของผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ 10 ประการ
6. ความฉลาดทางอารมณ์กับพุทธศาสนา
7. แนวคิดเรื่องความฉลาดทางอารมณ์ ของกระทรวงสาธารณสุข
8. ความฉลาดทางอารมณ์กับการศึกษา
9. แนวคิดของ เทคนิคการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ในสถานศึกษาของกรมสุขภาพจิต

กระทรวงสาธารณสุข

10. นิสิตนักศึกษา
11. ความหมายของนันทนาการ (Recreation)
12. สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

ความฉลาดทางอารมณ์

ความเป็นมาของความฉลาดทางอารมณ์

Wechsler (1940) ได้กล่าวถึง ความฉลาดทางอารมณ์ไม่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางปัญญา ซึ่งความฉลาดทางอารมณ์ประกอบด้วย อารมณ์ บุคคล และสังคม แต่ในตอนแรกแนวคิดดังกล่าวยังไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร เนื่องจากในระยะแรก นักจิตวิทยาเน้นความสำคัญกับความฉลาดทางปัญญามากกว่า เช่น ความจำ การแก้ปัญหา ต่อมา Gardner (1983) ได้เสนอแนวคิดที่ว่าความสามารถภายในบุคคลและความสามารถในการรักษาสัมพันธ์กับผู้อื่น มีความสำคัญ เช่น เดียวกัน (Cherniss, 2000) Salovey and Mayer (1990) ได้ริเริ่มโครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ที่มีความแม่นยำ จากการวิจัยพบว่า ผู้มีคะแนนสูงสุดในด้านความสามารถในการรับรู้ เข้าใจและประเมินอารมณ์ผู้อื่น ได้อย่างถูกต้องจะมีความยืดหยุ่นในการเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงในสิ่งแวดล้อมและสามารถสร้างเครือข่ายที่ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางสังคม ต่อมา Goleman (1995) ได้มาให้ความสนใจกับงานของ Salovey and Mayer (1990) และได้ทำให้เกิดการสนใจและตระหนักถึงคุณค่าความสำคัญของความฉลาดทางอารมณ์ไปทั่วโลก จากหนังสือ “Emotional Intelligence: Why it can matter more than IQ” (Goleman, 1995)

ความฉลาดทางอารมณ์

ความฉลาดทางอารมณ์ หรือ “E.Q.” (Emotional Quotient) หมายถึง ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจ ความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น การสร้างแรงจูงใจในตนเองบริหารจัดการอารมณ์ต่างๆ ได้และเมื่อเทียบกับคำว่า “I.Q.” (Intelligent Quotient) สองคำนี้ฟังดูอาจคล้ายกันแต่ในแง่ของความเป็นจริงแล้ว คำว่า “I.Q.” (Intelligent Quotient) คือความเฉลียวฉลาดทางปัญญา แต่คำว่า “E.Q.” หรือ (Emotional Quotient) หมายถึง ความฉลาดทางอารมณ์ ไม่ใช่ความฉลาดทางสติปัญญา อย่างไรก็ตามนอกจากคำว่า “Emotional Quotient” ยังมีคำว่า “Emotional Intelligent” ซึ่งสองคำนี้สามารถแปลได้ว่า ความฉลาดทางอารมณ์ แต่จะมีความแตกต่างกันตรงที่ “Emotional Intelligent” จะเกี่ยวข้องกับโครงสร้างด้านต่าง ๆ ของความฉลาดทางอารมณ์ ส่วน “Emotional Quotient” มีความหมายเกี่ยวข้องกับผลที่ได้จากการวัดหรือประเมิน จาก “Emotional Intelligent” (สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์, 2533)

องค์ประกอบพื้นฐานของความฉลาดทางอารมณ์แบ่งออกเป็น 5 ประการ ได้แก่

1. ความสามารถในการอดทนรอคอย (Perseverance)
2. ความสามารถในการมองโลกในด้านบวก (Optimism)
3. ความรู้จักและเข้าใจตนเอง (Self Awareness)
4. การเห็นอกเห็นใจ (Empathy)
5. ความสามารถในการแก้ไขปัญหา (Problem Solving)

ทั้ง 5 องค์ประกอบนี้ ล้วนแต่มีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ จะมีเฉพาะข้อใดข้อหนึ่งไม่ได้ ตัวอย่างเช่นคนที่มุ่งมั่น อดทน รอคอย หากขาดซึ่งความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ก็อาจกลายเป็นคนเห็นแก่ตัว และหากขาดซึ่งทักษะการแก้ไขปัญหา ก็อาจเป็นคนที่ดันทุรัง สร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนและผู้อื่น (เท็ดสก็คค์ เดชคง, 2545)

เขาวินิจฉัยหรือความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Quotient) มีนักวิชาการจำนวนมาก ได้ให้ความหมายที่ใกล้เคียงกันเช่น Interpersonal Intelligence, Multiple Intelligence, Social Intelligence, Emotional Intelligence, Emotional Ability ,Emotional Competence, Practical Intelligence, Emotional Literacy, Emotional Maturity, Emotional Learning ความฉลาดทางอารมณ์ เป็นความสามารถลักษณะหนึ่งของบุคคล ในการที่จะตระหนักถึงความรู้สึก ความคิดและอารมณ์ของตนเองและผู้อื่น มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ และแรงกระตุ้นภายใน ตลอดจนสามารถรอคอยการตอบสนองความต้องการของตนเองได้อย่างเหมาะสม สามารถให้กำลังใจตนเองได้เมื่อต้องเผชิญสถานการณ์หรืออุปสรรคต่างๆสามารถเป็นได้ทั้งผู้นำและผู้ตาม และประสบความสำเร็จทั้งในหน้าที่การงาน การเรียน และในชีวิต (อเล็กซานเดรีย , 2549)

ในประเทศไทย ได้มีนักวิชาการและนักวิจัยหลายคน ที่ได้ให้ความหมายของคำว่า “Emotional Quotient” ที่แตกต่างกันออกไป เช่น ความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ , อัจฉริยะทางอารมณ์, วุฒิภาวะทางอารมณ์ ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีการบัญญัติคำไทยที่ใช้เป็นมาตรฐาน แต่มักนิยมเรียกกันสั้นๆว่า “EQ” (พิสนท์ เกิดศิลป์, 2546)

Boyatzis (1982) ความสามารถของคนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ คือ ความสามารถในการจัดการตนเอง หรือ ความสามารถในการรู้จักตนเอง ได้แก่ ความสามารถในการปรับตัว และความสามารถในการจัดการความสัมพันธ์ หรือ ความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพ

Salovey & Mayer (1990) ความฉลาดทางอารมณ์ เป็นส่วนย่อยของ ปัญหาทางสังคม ที่เกี่ยวกับข้อบกพร่องความสามารถ ในการรับรู้ความรู้สึกและอารมณ์ของตนเองและผู้อื่น

Salovey, Mayer, Goldman, Turvey and Palfai (1995) คนที่อยู่ในอารมณ์ที่ดีจะมี เหตุผลแบบอุปนัย (เหตุผลที่เกิดจากการสรุปผลมาจากการค้นหาความจริงจากการสังเกตหรือการทดลอง หลายครั้งจากกรณีย่อย) และมีการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

ปัจจัยที่มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์

ซูลี ศรีนวล (2550) พบว่ามีนักวิชาการหลายคนได้ให้แนวทางเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์ คือ การที่คนจะมีความฉลาดทางอารมณ์น้อยขึ้นอยู่กับ

1. พันธุกรรมพื้นฐานของความฉลาดทางอารมณ์ คือ มนุษย์ถูกกำหนดให้มีพื้นฐานทางกรรมพันธุ์ที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับครอบครัว ลักษณะของพ่อแม่ หรือปู่ย่าตายาย ทำให้คนรุ่นต่อมารับพันธุกรรมต่อมา ซึ่งพื้นฐานทางอารมณ์ก็เป็นอย่างหนึ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด และจะเป็นส่วนหนึ่งในการกำหนดพฤติกรรม โดยคนที่มีความพื้นฐานทางอารมณ์ดี จะมีพื้นฐานทางอารมณ์ดี มีจิตใจที่มั่นคง เข้มแข็ง แต่สำหรับคนที่มีความพื้นฐานทางอารมณ์ไม่ดี จะเป็นคนอ่อนไหวง่าย

2. สิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญต่อพื้นฐานทางอารมณ์ เพราะ สิ่งแวดล้อมรอบตัวจะส่งผลต่อการพัฒนาอารมณ์และควบคุมพื้นฐานทางอารมณ์ ยิ่งสิ่งแวดล้อมดีเท่าไร ยิ่งสามารถช่วยกล่อมเกล่าพื้นฐานทางอารมณ์ด้านลบได้

3. การอบรมเลี้ยงดู เด็กที่มีความพื้นฐานทางอารมณ์ไม่ดี ถ้าไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่เข้าใจ ก็อาจไปกระตุ้นให้อารมณ์ไม่ดีนี้เข้าไปฝังรากลึก ไร้การควบคุม กลายเป็นปัญหาต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม

ลักษณะผู้มีความฉลาดทางอารมณ์สูง

1. เป็นผู้ที่สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข คือ มีความสุขและพึงพอใจในชีวิต มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น รู้จักหน้าที่ของตน มีจิตใจสงบเยือกเย็น และเป็นผู้ที่สามารถเป็นที่พึ่งของผู้อื่นได้และสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นผู้ที่ให้คำปรึกษาแนะนำที่มีประโยชน์ได้

2. เป็นผู้ที่อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข คือ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมหรือสังคม มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น มองโลกในแง่ดีและรู้จักมารยาททางสังคม

3. เป็นผู้ที่มีความสามารถในการปรับตัวได้ดี คือ สามารถที่จะเรียนรู้เรื่องราวของความแตกต่างหรือขัดแย้งได้อย่างรวดเร็ว ยอมรับสภาพความเป็นจริง มีความอดทน สามารถช่วยเหลือตัวเองได้
4. เป็นผู้ที่มีความหนักแน่นมั่นคง คือ สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้เป็นอย่างดี สามารถระงับอารมณ์ด้านลบหรือ สามารถนำเอาการกระทำอันเป็นผลจากอารมณ์ด้านลบมาพิจารณาว่าส่งผลเสียอย่างไรต่อตนเองและคนรอบข้าง และสามารถจัดการอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม (สัทพ์ ศัลยศิริและทีมงาน, 2548)

ลักษณะของผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ 10 ประการ

1. รับรู้อารมณ์ของตนเองมากกว่าจะกล่าวโทษผู้อื่นหรือสถานการณ์
2. สามารถแยกแยะระหว่างความคิดและความรู้สึกได้
3. มีความรับผิดชอบต่อความรู้สึกของตนเอง (ไม่โทษโน่น โทษนี่)
4. มีความรู้สึก เพื่อช่วยในการตัดสินใจ
5. นับถือในความรู้สึกของผู้อื่น
6. เมื่อถูกกระตุ้นให้เกิดโกรธ จะสามารถควบคุมจิตใจไม่ให้โกรธได้
7. เข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นและยอมรับในความรู้สึกของผู้อื่น
8. รู้จักฝึกหาคคุณค่าในทางบวกจากอารมณ์ในทางลบ
9. ไม่ชอบแนะนำ สั่งการ ควบคุม หรือวิพากษ์วิจารณ์ หรือสั่งสอนควบคุมผู้อื่น
10. หลีกเลี่ยงการปะทะอารมณ์กับคนที่ไม่ยอมรับหรือไม่เคารพความรู้สึกผู้อื่น

ลักษณะทั้ง 10 ประการนี้มาใช้ในชีวิตประจำวัน โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ด้านได้แก่

1. การเรียน กล่าวคือ สามารถแยกแยะระหว่างความคิดกับความรู้สึกได้ โดยรู้ว่าสิ่งไหนดีหรือไม่ดี รับผิดชอบต่อตนเอง คือ รู้ว่าควรทำสิ่งไหนก่อนหลัง ส่งงานหรือการบ้านตรงเวลา เป็นต้น
2. การทำงาน กล่าวคือ สามารถทำงานกับผู้อื่นได้ แยกแยะระหว่างความคิดกับความรู้สึก เช่น ไม่นำเรื่องส่วนตัวมาปนกับเรื่องงาน เข้าใจ เห็นใจและไม่วิพากษ์วิจารณ์ งานของผู้อื่น เป็นต้น
3. ด้านครอบครัว กล่าวคือ ไม่สั่งการ ควบคุม คนในครอบครัว รับผิดชอบต่อครอบครัว เป็นต้น

4. ด้านศักยภาพตนเอง กล่าวคือ นับถือในความรู้สึกของผู้อื่น ไม่ยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง ฝึกหาคณะค่าในทางบวก จากอารมณ์ในทางลบ เป็นต้น (ประสงค์ สังฆะไชย, 2545)

ความฉลาดทางอารมณ์กับพุทธศาสนา

หากสังเกตให้ดีคำสอนของครูรุ่นก่อนหรือแม้กระทั่งพระพุทธศาสนา มีคำสอนที่เกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์เช่น

ฉราวาสธรรม 4 อันเป็น หลักธรรมในการครองชีวิตของฉราวาสเพื่อให้เกิดความดีงาม เกิดความสำเร็จ และสงบสุข ประกอบด้วย

1. สัจจะ คือ ความซื่อตรง จริงใจ พูดจริง ทำจริง
2. ทมะ คือ การฝึกนิสัย ปรับตัว รู้จักควบคุมจิตใจ แก้ไขข้อบกพร่องปรับปรุงตนเองให้เจริญก้าวหน้าด้วยสติปัญญา
3. ขันติ คือ ความอดทน ตั้งใจทำงานด้วยความขยันหมั่นเพียร ไม่หวั่นไหว มั่นใจในจุดหมาย ไม่ท้อถอย
4. จาคะ คือ ความเสียสละ ขอมสละกิเลส ความสุขสบาย และผลประโยชน์ส่วนตัว ไม่คับแคบเห็นแต่ประโยชน์ของตนเอง ไม่เอาแต่ใจตัว

พรหมวิหาร 4 อันเป็นหลักธรรมเกี่ยวกับความประพฤติที่ประเสริฐ ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นโดยชอบ ประกอบด้วย

1. เมตตา คือ รักใคร่ปรารถนาดี อยากให้เขามีความสุข มีจิตใจแผ่ไมตรี และคิดทำประโยชน์ต่อผู้อื่น
2. กรุณา คือ คิดช่วยเหลือให้คนอื่นพ้นทุกข์
3. มุทิตา คือ ความยินดีเมื่อผู้อื่นมีความสุข
4. อุเบกขา คือ ความว่างและวางใจเป็นกลาง

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต) อธิบายถึง ความฉลาดทางอารมณ์ว่า อารมณ์ก็คือสภาพจิต ที่โยงไปถึงพฤติกรรมในความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เพราะอารมณ์หรือสภาพจิตนั้นอาศัยพฤติกรรมเป็นช่องทางสื่อสารแสดงออกเมื่ออารมณ์หรือสภาพจิตได้รับการดูแลพัฒนา ซึ่งช่องทางขยายขอบเขตและปลดปล่อยด้วยปัญญา ให้สื่อสารแสดงออกอย่างได้ผลดีด้วยพฤติกรรมทางกาย วาจาที่นับได้ว่าระบบความสัมพันธ์แห่งพฤติกรรม จิตใจ และปัญญา เข้ามาประสานกันบรรจบ

เป็นองค์รวมซึ่งเมื่อดำเนินไปอย่างถูกต้องก็จะอยู่ในภาวะสมดุลให้เกิดผลดีทั้งแก่ตนและคนอื่น ตลอดถึงสังคมและสิ่งแวดล้อมทั้งหมด

พระราชวรมุณี(ประยูร ธมมจิตโต) อธิบายการบตี มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ให้ ความหมายของความฉลาดทางอารมณ์ว่าคือการใช้ปัญญากำกับอารมณ์ที่ออกมาให้มีเหตุผลเป็น การแสดงอารมณ์ความรู้สึกออกมาในแต่ละสถานการณ์โดยถือว่าอารมณ์หรือความรู้สึกนั้นเป็น พลังให้เกิดความประพฤติซึ่งถ้าพลังขาดปัญญากำกับก็เป็นพลังบอดปัญญาจึงเป็นตัวที่จะกำกับชีวิต ของเราให้การแสดงออกเป็นไปในทางถูกต้องซึ่งถ้าพิจารณาในความหมายนี้ทั้งความสามารถทาง เซาว์ปัญญาและความสามารถทางอารมณ์มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน (กรมสุขภาพจิต , 2543: ออนไลน์)

ความฉลาดทางอารมณ์ตามแนวคิดของกระทรวงสาธารณสุข (กรมสุขภาพจิต , 2543) หมายถึง ความสามารถทางอารมณ์ในการดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข และได้แบ่งองค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์เป็น 3 ด้านคือ ดี เก่ง สุข ซึ่งประกอบด้วย ความสามารถต่างๆดังต่อไปนี้

1. ดี หมายถึงความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง รู้จักเห็นใจ ผู้อื่นและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมประกอบด้วยความสามารถดังต่อไปนี้

1.1 ควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง

1.1.1 รู้อารมณ์และความต้องการของตนเอง

1.1.2 ควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเองได้

1.1.3 แสดงออกอย่างเหมาะสม

1.2 เห็นใจผู้อื่น

1.2.1 ใส่ใจผู้อื่น

1.2.2 เข้าใจและยอมรับผู้อื่น

1.2.3 แสดงความเห็นใจอย่างเหมาะสม

1.3 รับผิดชอบ

1.3.1 รู้จักให้รู้จักรับ

1.3.2 รับผิดชอบภัย

1.3.3 เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

2.เก่ง หมายถึง หมายถึง ความสามารถในการรู้จักตนเอง มีแรงจูงใจสามารถตัดสินใจ แก้ปัญหาและแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น ประกอบด้วย ความสามารถดังนี้

2.1 รู้จักและมีแรงจูงใจในตนเอง

2.1.1 รู้จักศักยภาพตนเอง

2.1.2 สร้างขวัญและกำลังใจให้ตนเองได้

2.1.3 มีความมุ่งมั่นไปสู่เป้าหมาย

2.2 ตัดสินใจและแก้ปัญหา

2.2.1 รับรู้และเข้าใจปัญหา

2.2.2 มีขั้นตอนในการแก้ปัญหา

2.2.3 มีความยืดหยุ่น

2.3 มีสัมพันธภาพกับผู้อื่น

2.3.1 สร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น

2.3.2 กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม

2.3.3 แสดงความเห็นที่ขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์

3.สุข หมายถึง ความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุข ประกอบด้วยความสามารถ ดังนี้

3.1 ภูมิใจในตนเอง

3.1.1 เห็นคุณค่าของตนเอง

3.1.2 เชื้อมั่นในตนเอง

3.2 พึงพอใจในชีวิต

3.2.1 มองโลกในแง่ดี

3.2.2 มีอารมณ์ขัน

3.2.3 พอใจในสิ่งที่มีอยู่

3.3 มีความสงบทางใจ

3.3.1 มีกิจกรรมที่เสริมสร้างความสุข

3.3.2 รู้จักผ่อนคลาย

3.3.3 มีความสงบทางจิตใจ

ความฉลาดทางอารมณ์ เป็นความสามารถทางด้านอารมณ์หลายชนิดที่สามารถเรียนรู้ได้สร้างขึ้นพัฒนาได้ และถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้คนเราประสบความสำเร็จ โกลแมน (Goleman, 1983 อ้างถึงในวีระวัฒน์ ปันนิตมัย, 25 51) เชื่อว่า การสอนบุคคลให้มีความสามารถทางด้านอารมณ์นั้น ต่างจากการสอนทักษะทางสมอง ความฉลาดทางอารมณ์นั้น เป็นการเรียนรู้ของสมองอีกแห่งหนึ่งที่ซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับนิสัยการคิด การรู้สึก การที่จะพัฒนาได้ จะต้องลงพฤติกรรมที่ไม่ดีเสียก่อนแล้วจึงค่อยเรียนรู้พฤติกรรมที่พึงประสงค์เข้าแทน

ประโยชน์ของความฉลาดทางอารมณ์ สามารถจำแนกได้เป็น 4 ด้านใหญ่ๆดังนี้

1. ความฉลาดทางอารมณ์ต่อการทำงาน นักจิตวิทยาพบว่า คนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ จะมีความเข้าใจตนเอง และผู้อื่น ได้ง่าย สามารถสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ได้ดี และสามารถสร้างกำลังใจให้ตนเองในยามล้มเหลว หรือมีปัญหาต่างๆ

2. ความฉลาดทางอารมณ์กับความรักและครอบครัว ความฉลาดทางอารมณ์จะมีผลอย่างมากต่อชีวิตคู่ หรือชีวิตครอบครัว การเรียนรู้ธรรมชาติและความต้องการของแต่ละฝ่ายจึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง เพื่อจะได้เข้าใจคนในครอบครัวได้ดียิ่งขึ้น

3. ความฉลาดทางอารมณ์ต่อการเรียน การศึกษา ในปัจจุบันที่เต็มไปด้วยสิ่งยั่วยุ พบว่าเด็ก จำนวน ไม่น้อย ที่เผชิญปัญหาทางด้านอารมณ์ความรู้สึก จนเสียโอกาสทางการศึกษา เช่น ปัญหาสารเสพติด ปัญหาตั้งครรภ์ในวัยเรียน ซึ่งปัญหาเหล่านี้ ไม่ได้เกิดจากความอ่อนแอ “ทางเขาวนปัญญา” แต่มาจากความ “อ่อนแอทางอารมณ์” ที่ไม่สามารถรู้ เท่าทัน และจัดการกับอารมณ์ ความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น ได้

4. ความฉลาดทางอารมณ์ต่อตนเอง เป็นที่ยอมรับกันในปัจจุบันว่า จิตใจมีผลต่อร่างกาย และความเครียด ทำให้ภูมิคุ้มกัน โรคในร่างกายลดระดับลง ทำให้ติดเชื้อหรือเจ็บป่วยได้ง่าย ในทางตรงกันข้าม คนที่อารมณ์ดี ย่อมส่งผลให้ก่อพฤติกรรมสุขภาพที่ดีทำให้มีสุขภาพแข็งแรง (งานการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์, 2554: ออนไลน์)

ความฉลาดทางอารมณ์กับการศึกษา

การที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษา ไม่ใช่เพียงแต่การทุ่มเทเวลาให้กับการอ่านหนังสือหรือการทบทวนบทเรียนเท่านั้น ความฉลาดทางอารมณ์ก็เป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญ เพราะในช่วงวัยเรียน นักเรียนหรือนักศึกษาที่อยู่ในช่วงของวัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายไม่ว่าจะเป็น

อวัยวะต่างๆ สารเคมี ฮอร์โมนในร่างกายรวมทั้ง อิทธิพลของพันธุกรรม ที่มีต่อพฤติกรรม ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและสิ่งแวดล้อมซึ่งส่งผลต่อจิตใจและอารมณ์ ความรู้สึก จนทำให้เสียโอกาสทางการศึกษา เช่น ปัญหาขาดสติ ปัญหาคำสั่งครกในวัยเรียน (เอกชัย จุลจาริตต์, 2548) ปัญหาเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับเยาวชนที่มีผลการเรียนไม่ดีเท่านั้น แต่สามารถเกิดขึ้นได้กับ เยาวชนที่มีผลการเรียนดี ได้เช่นกัน เช่น ชาวที่นักศึกษาแพทย์ ฆาตกรรมแฟนสาว หรือปัญหาด้านพฤติกรรมอื่นๆ เช่น การทะเลาะวิวาทกันระหว่างสถานศึกษา ดังที่เห็นได้ตามข่าวหน้าหนังสือพิมพ์ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ล้วนเกิดมาจากการขาดความฉลาดทางอารมณ์หรือ ความอ่อนแอทางอารมณ์ ทำให้ไม่รู้เท่าทันและจัดการอารมณ์ของตนเองและผู้อื่นได้

เทคนิคการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ในสถานศึกษา ตามแนวคิดของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

1. **ประชาธิปไตยในการเรียน** สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในประชาธิปไตยในการเรียน อย่างที่เห็นได้ชัดในปัจจุบัน เช่น การเลือกหัวหน้าห้อง การเลือกสถานักเรียน /สถานีสิต/สถานักศึกษา เป็นต้น สร้างอิสระในการแสดงความคิดเห็น มีความเคารพในความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งผู้สอนต้องรับฟังผู้เรียนและแสดงให้เห็นว่า ความรู้สึกหรือความคิดเห็นของผู้เรียน เป็นที่รับฟัง ไม่ใช่สิ่งที่ไม่มีความหมาย หรือไร้คนสนใจ

2. **เรียนรู้เรื่องอารมณ์** หน้าที่ของผู้สอน ในการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ คือ การช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความรู้ของตนเองและผู้อื่น โดยชี้ให้เห็นถึงการแสดงออกของอารมณ์ให้มีความเหมาะสมกับบุคคลและสถานที่และมีความเอื้ออาทรต่อผู้อื่น

3. **เริ่มต้นให้ดี เริ่มที่ ผู้สอน** การเริ่มต้นที่ดีที่สุดคือการที่ ผู้สอนหรือคนที่เรียกตัวเอง "ครูอาจารย์" ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้ผู้เรียน ได้เห็น โดยการแสดงออกถึงพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างชัดเจนว่ามีความฉลาดทางอารมณ์เช่น การวางตัว การแสดงออกทางพฤติกรรมภายนอก ทำความเข้าใจกับพฤติกรรมของผู้เรียน ระมัดระวังคำพูดและการแสดงอารมณ์ให้เหมาะสมอยู่เสมอ

ในปัจจุบัน(พ.ศ. 2556) การนำเอาความฉลาดทางอารมณ์เข้ามาสอนในสถานศึกษา ยังไม่เป็นที่แพร่หลาย จะมีที่เห็นได้ชัดเพียงไม่กี่เรื่อง เช่น การสูบบุหรี่ในวัยรุ่น การตั้งครกในวัยเรียน ขาดสติ เป็นต้น

เทิดศักดิ์ เดชคง กล่าวว่ ในปัจจุบันพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาให้ลูก จึงผลักภาระไปยังสถานศึกษา อีกทั้งระบบการศึกษาสมัยนี้ยังเน้นแต่กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การคิดคำนวณ และความจำเป็นส่วนใหญ่และในระบบการศึกษาแบบดั้งเดิม ยังเน้นที่ทักษะความฉลาด

ทางความคิดค่อนข้างมาก จึงไม่แปลกที่เราจะพบได้ว่า เด็กที่เรียนเก่ง มีความฉลาดทางปัญญาสูง อาจเป็นคนไม่มีน้ำใจ ขาดมนุษยสัมพันธ์ เพราะฉะนั้นการที่จะเป็น คนที่ดีและประสบความสำเร็จในชีวิต การเรียน การทำงานได้นั้น “ต้องเรียนรู้ที่จะพัฒนาความสามารถทางอารมณ์เพราะการจะเป็นคนดีได้นั้น ต้องมีรากฐานของความเข้าใจเห็นใจผู้อื่น เพื่อว่าจะไม่ทำให้สิ่งใดให้ผู้อื่นเดือดร้อน ส่วนความสุขนั้นย่อมได้จากความสามารถในการแก้ไขปัญหาและความพึงพอใจ ” สรุปแล้วความฉลาดทางอารมณ์คือความสามารถ ทางจิตใจ ในการมองคน มองโลกในแง่ดี รู้จักแก้ไขความขัดแย้ง ความเครียด การรู้ข้อดีข้อด้อยของตน มุ่งไปการกระทำไปสู่เป้าหมาย ถูกเรียกโดยรวมว่า ความสามารถทางอารมณ์หรือ ความฉลาดทางอารมณ์ และน่าจะเป็นปัจจัยสำคัญไปสู่ความสำเร็จในอนาคต (เทคศักดิ์ เดชคง, 2544)

สติฟ ไฮน์ (อ้างถึงใน พรทิพย์ วัฒนพงษ์, 2548) ได้ทำการเปรียบเทียบลักษณะของผู้มีความฉลาดทางอารมณ์สูงและต่ำ ดังนี้

ผู้ที่มี EQ สูง	ผู้ที่มี EQ ต่ำ
1. แสดงความรู้สึกของตนเองออกมาได้อย่างชัดเจน ตรงไปตรงมา	1. ไม่รับผิดชอบต่อความรู้สึกของตน แต่วิพากษ์ตำหนิผู้อื่น
2. ไม่ถูกรบกวนงำโดยความรู้สึกทางลบต่างๆ	2. บอกไม่ได้ว่าทำไมตนถึงคิดรู้สึกเช่นนั้น
3. สามารถอ่านภาษาท่าทางในการสื่อสารได้ดี	3. กล่าวหา ตำหนิ ทำลายกำลังใจผู้อื่น
4. มุ่งวิเคราะห์ผู้อื่นมากกว่าแสดงความรู้สึกและสามัญนี้กอย่างได้คูล	4. มุ่งวิเคราะห์ผู้อื่นมากกว่าแสดงความเข้าใจ
5. พึ่งพาตนเองได้ มีความเป็นอิสระด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	5. ทึกทัก มักคิดแทนเรา
6. สร้างแรงจูงใจที่ดีให้เกิดภายในตนเองได้	6. แสดงความไม่เชื่อตรงเกี่ยวกับความรู้สึก
7. สามารถนำภาวะอารมณ์ของตนกลับคืนสู่ภาวะปกติได้	7. พุดสะท้อนความรู้สึกนึกคิดของตนสูงหรือต่ำกว่าความเป็นจริง
8. มองโลกในแง่ดีไม่ยอมแพ้กับอุปสรรคหรือปัญหา	8. ทำเรื่องเล็กให้เป็นเรื่องใหญ่ หรือแสดงปฏิกิริยากับสิ่งเล็กๆ น้อยๆ อย่างเกินเหตุ
9. สนใจและให้ความสำคัญกับความรู้สึกของ	9. ขาดสติสัมปชัญญะ สิ่งที่พูดกับสิ่งที่ทำไม่

ผู้อื่น	ตรงกัน
10. ไม่ถูกรบกวนด้วยความกลัวหรือความวิตกกังวล	10. ผูกใจเจ็บ อาฆาตแค้น ให้อภัยคนไม่ได้
11. สามารถระบุความรู้สึก ภาวะอารมณ์ทางลบต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองในขณะนั้นได้	11. ชอบทำให้ผู้อื่นรู้สึกว่าเขาผิด
12. รู้สึกเป็นธรรมชาติเมื่อพูดถึงความรู้สึกนึกคิด	12. ยัดเยียดความรู้สึกนึกคิดต่างๆ ให้ผู้อื่น
13. ชีวิตไม่ถูกชี้นำโดยอำนาจ ความร่ำรวย ตำแหน่ง ชื่อเสียง หรือการยอมรับ	13. เผยความรู้สึกที่แท้จริงที่เกิดขึ้นกับตนเองไม่ได้
14. กล้าเผยความรู้สึกนึกคิดของตนเองออกมา ไม่สอดแทรกความคิดไว้ใจความรู้สึกตน	14. ไม่ใส่ใจในความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่น
15. มองแง่มุมที่ดีจากภาวะอารมณ์ในทางลบ หรือในสถานการณ์อันเลวร้ายหา	15. พูดออกมาโดยไม่คิดถึงห้วงอกผู้อื่น
16. แยกแยะความคิดออกจากความรู้สึก	16. ยึดมั่นในความคิดความเชื่อของตนใจไม่เปิดกว้าง
	17. เป็นผู้ฟังที่ไม่ดี พูดขัดจังหวะ บ่นทอนขวัญ และกำลังใจคู่สนทนา
	18. สร้างภาพว่าตนฉลาดเหนือกว่าผู้อื่น

ปัจจุบันเราสามารถนำเอาความฉลาดทางอารมณ์มาใช้ได้กับทุกเรื่อง เช่น การเรียนการทำงาน หรือแม้กระทั่งการปกครอง หากเราสามารถดึงเอาความฉลาดทางอารมณ์มาใช้ได้ นั้นหมายความว่าเราจะรู้จักตัวเองมากขึ้นควบคุมตัวเองได้มากขึ้นและเข้าใจคนรอบข้างมากขึ้น เช่นเดียวกับ การเป็นผู้ผู้นำที่ดีต้องมีความฉลาดทางอารมณ์ สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองและเปิดกว้างกับข้อคิดเห็นใหม่ๆ พยายามทำความเข้าใจกับคนในปกครอง รู้จักมองโลกในแง่ดี ด้านการศึกษาสมัยใหม่ที่เริ่มมุ่งเน้นในการพัฒนาด้านความฉลาดทางอารมณ์ให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา โดยเปลี่ยนจากการเรียนรู้แบบท่องจำหรือแบบ “นกแก้วนกขุนทอง” ปรับเปลี่ยนเป็นการสอนแบบใหม่ เพื่อให้ นักเรียน นิสิต นักศึกษา มีโอกาสได้พูดได้แสดงออก ได้แสดงความคิดเห็นมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมนันทนาการมากมายในสถานศึกษาที่สนับสนุนความฉลาด

ทางอารมณ์ เช่น กิจกรรมเข้าค่ายลูกเสือ กิจกรรมค่ายอาสา ฯลฯ (ครูบ้านนอกดอทคอม , 2551: ออนไลน์)

โดยสรุปแล้ว ความฉลาดทางอารมณ์คือ สิ่งสำคัญที่อยู่เหนือ ความเฉลียวฉลาดทางปัญญา หรือ I.Q. (Intelligent Quotient) เพราะคนที่มีความฉลาดทางปัญญาสูงไม่ได้หมายความว่ามีความฉลาดทางอารมณ์สูงไปด้วย คนที่เรียนสูงอาจปกครองผู้อื่นไม่ได้ ผู้นำที่เรียนสูงก็ไม่ได้หมายความว่า จะปกครองได้อย่างสมบูรณ์แบบ โดยสามารถเห็นตัวอย่างได้ทั่วไปตามข่าวหรือตาม หนังสือพิมพ์ที่มีตัวอย่างมากมายที่ ผู้กระทำความผิดเป็นผู้ที่มีการศึกษาสูง นั่นก็เพราะบุคคลนั้นมี แต่เพียงความฉลาดทางปัญญา แต่อาจยังด้อยด้วยความฉลาดทางอารมณ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการใช้ชีวิตกับส่วนรวม ตัวอย่างเช่น ชาวนาที่รู้จักใช้ชีวิตแบบพอเพียง รู้อยู่รู้พอ รู้จักตนเอง อาจจะมีความสุขมากกว่า นักการเมืองที่มากไปด้วยปัญญา แต่ไม่รู้จักคำว่าพอ

พระบรมราโชวาทใน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่มีความสอดคล้องต่อ ความฉลาดทางอารมณ์

1.คุณธรรม 4 ประการ ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานแก่ประชาชนชาวไทย ประกอบด้วย

1.1 การรักษาความสัจ ความจริงใจต่อตัวเอง รู้จักสละประโยชน์ส่วนน้อยของตน เพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ของบ้านเมือง ประพฤติแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์และเป็นธรรม

1.2 การรู้จักข่มใจตนเอง ฝึกใจตนเอง ให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความสัจ ความดี

1.3 การอดทน อดกลั้น และอดออม ไม่ประพฤติล่วงความสัจสุจริต ไม่ว่าจะด้วยเหตุประการใด

1.4 การรู้จักและวางความชั่ว ความทุจริต

คุณธรรม 4 ประการนี้ ถ้าแต่ละคนพยายามปลูกฝังและบำรุงให้เจริญงอกงามขึ้นโดยทั่วกันแล้ว จะช่วยให้ประเทศชาติบังเกิดความสุข ความร่มเย็น และมีโอกาสที่จะปรับปรุงพัฒนาให้มั่นคงก้าวหน้าต่อไปได้ดังประสงค์

2. “การทำงานร่วมกับผู้อื่นนั้น ที่จะทำให้เป็นไปโดยราบรื่น ปราศจากปัญหาข้อขัดแย้ง ย่อมเป็นไปได้ยาก เพราะคนจำนวนมากย่อมมีความคิดความต้องการที่แตกต่างกันไป มากบ้างน้อย บ้าง ท่านจะต้องรู้จักอดทนและอดกลั้น ใช้ปัญญา ไม่ใช่อารมณ์ ปรียากัน และโอนอ่อนผ่อนตามกันด้วยเหตุผล โดยถือว่าความคิดที่แตกต่างกันนั้น มิใช่เหตุที่จะทำให้เป็นข้อขัดแย้ง ได้เถียง เพื่อเอาแพ้เอาชนะกัน แต่เป็นเหตุสำคัญที่จะช่วยให้เกิดความกระจ่างแจ้ง ทั้งในวิถีทางและวิธีการ

ปฏิบัติงาน” (ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยขอนแก่น วันพฤหัสบดี 17 ธันวาคม พ.ศ.2541)

3. “คนเราอยู่คนเดียวไม่ได้ จะต้องอยู่เป็นหมู่คณะ และถ้าหมู่คณะนั้นมีความสามัคคี คือเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือในทุกเมื่อ ช่วยกันคิดว่าสิ่งใดสมควร สิ่งใดไม่สมควร สิ่งใดที่จะทำให้นำมาสู่ความเจริญ ความมั่นคง ความสุขก็ทำ สิ่งใดที่นำมาซึ่งหายนะหรือเสียหายก็เว้น และช่วยกันปฏิบัติหน้าที่ทางกายทั้งหน้าที่ทางใจ ” (พระราชทานในพิธีพระราชทานธงประจำรุ่น ลูกเสือชาวบ้าน จ.สระบุรี วันศุกร์ที่ 16 เมษายน พ.ศ.2519)

คำขวัญวันเด็ก ที่มีความสอดคล้องกับความฉลาดทางอารมณ์

คำขวัญวันเด็ก ถือเป็นธรรมเนียม สำคัญที่นายกรัฐมนตรี จะมอบให้เด็กไทย เนื่องในโอกาสวันเด็กแห่งชาติของทุกปี โดยคำขวัญวันเด็ก มีขึ้นครั้งแรก เมื่อปี พ.ศ.2499 ในสมัยของ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และตั้งแต่นั้น จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ซึ่งดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ได้มอบคำขวัญวันเด็กและเป็นธรรมเนียมสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2556: ออนไลน์)

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

พ.ศ. 2499 จงบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นและส่วนรวม

หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช

พ.ศ. 2519 เด็กที่ต้องการเห็นอนาคตของชาติรุ่งเรือง จะต้องทำตัวให้ดี มีวินัยเสียแต่บัดนี้

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

พ.ศ. 2526 รู้หน้าที่ ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด มีวินัยและคุณธรรม

พ.ศ. 2527 รักวัฒนธรรมไทย ใฝ่ดีมีความคิด สุจริตใจมั่น หมั่นศึกษา

พ.ศ. 2528 สามัคคี นิยมไทย มีวินัย ใฝ่คุณธรรม

พ.ศ. 2529 นิยมไทย มีวินัย ใช้ประหยัด ใจสัตย์ซื่อ ถิ่นคุณธรรม

อานันท์ ปันยารชุน

พ.ศ. 2535 สามัคคี มีวินัย ใฝ่ศึกษา จรรยางาม

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

พ.ศ. 2550 มีคุณธรรมนำใจ ใช้ชีวิตพอเพียง หลีกเลียงอบายมุข

พ.ศ. 2551 สามัคคี มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ เชิดชูคุณธรรม

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

พ.ศ. 2552 ฉลาดคิด จิตบริสุทธิ์ จุติประกายฝัน ผูกพันรักสามัคคี

พ.ศ. 2553 คิดสร้างสรรค์ ขยันใฝ่รู้ เชิดชูคุณธรรม

พ.ศ. 2554 รอบคอบ รู้คิด มีจิตสาธารณะ

นันทนาการ

ความหมายของนันทนาการ (Recreation)

1. นันทนาการ หมายถึงกิจกรรม (Activities) ซึ่ง อาจมีหลากหลายรูปแบบ การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการผู้เข้าร่วมจะต้องเกิดการพัฒนาด้านอารมณ์ความสุข หรือเกิดความเพลิดเพลิน ซึ่งกิจกรรมดังกล่าว อาจจะสามารถทำได้ในหลากหลายรูปแบบ เช่น กิจกรรมนันทนาการประเภท ศิลปหัตถกรรม ซึ่งศิลปะสามารถช่วยให้รู้สึกผ่อนคลาย ลดความขุ่นมัวในจิตใจ สามารถควบคุมอารมณ์ได้ดีขึ้น มีสมาธิ ลดความเครียดและความวิตกกังวล นอกจากนี้สามารถช่วยให้เกิดสังคม หรือการทำงานเป็นกลุ่ม (อรวี ปฐมจิต, 2552: ออนไลน์) นอกจากนี้ศิลปะยังช่วยให้เกิดการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ อีกทั้งยังเป็นการฝึกสมาธิและความอดทน ได้อย่างเป็นอย่างดี ถือได้ว่า กิจกรรมในกลุ่มศิลปะและหัตถกรรมมีคุณค่าต่อการพัฒนาทักษะด้านความฉลาดอารมณ์ (พันธิตรา สามารถ, 2550) กิจกรรมนันทนาการประเภทดนตรีและร้องเพลง ดนตรีเป็นศาสตร์และศิลป์ อย่างหนึ่งซึ่งช่วยทำให้มนุษย์เกิดความสุขความเพลิดเพลิน ดนตรียังช่วยทำให้เกิดความสนุกสนาน ร่าเริง ช่วยผ่อนคลายความเครียดทั้งทางตรงและทางอ้อม อีกทั้งดนตรียังสามารถช่วยสร้างให้เกิด ความฉลาดทางอารมณ์ ได้อย่างดี เพราะดนตรีทำให้เกิดการเรียนรู้ทางอารมณ์ ความรู้สึก สุนทรียภาพความซาบซึ้ง ซึ่งจะส่งผลให้บุคคลเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น หรือความสามารถทางเชาว์อารมณ์ (นวลลักษณ์ บุรณะกิติ, 2549) เป็นต้น

2. นันทนาการ หมายถึง ขั้นตอน กล่าวคือในแต่ละขั้นตอนของนันทนาการจะเป็นการพัฒนาในด้านต่างๆ เช่น ด้านสังคม ด้านอารมณ์ ฯลฯ โดยผู้เข้าร่วมต้องมีความสมัครใจเข้าร่วม ซึ่งผลที่ได้นี้อาจออกมาในรูปแบบของประสบการณ์ชีวิตหรือการพัฒนาทักษะ ด้านต่างๆไม่ว่าจะเป็น อารมณ์หรือจิตใจ หรือที่เรียกว่า “คุณภาพทางอารมณ์”

3. นันทนาการ หมายถึง สวัสดิการสังคม (Social Welfare) เนื่องจากกิจกรรมนันทนาการมีหลากหลายรูป ซึ่งกิจกรรมบางอย่างจำเป็นต้องใช้พื้นที่ในการประกอบกิจกรรม ต่างๆเช่น การขี่จักรยาน การเต้นแบบต่างๆ เช่น การเต้นเบรกแดนซ์ (Break-dance หรือ breaking, b-boying หรือ b-girling) ซึ่งจำเป็นต้องมีพื้นที่พอสมควรเพราะส่วนใหญ่กิจกรรมนี้ผู้เล่นจะไม่เล่นเพียงคนเดียว ส่วนใหญ่จะมีเพื่อนๆหรือกลุ่มบุคคลที่มีความสนใจแบบเดียวกัน เข้าร่วมด้วย พื้นที่สาธารณะจึงมีความสำคัญที่รัฐบาลหรือผู้บริหารส่วนชุมชน จะต้องมึหน้าที่จัดทำเพื่อชุมชน เช่น สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น ลานกีฬาทั้งกลางแจ้งและในร่มหรือจะเป็น แหล่งนันทนาการขนาดใหญ่เช่น สวนสัตว์, อุทยานแห่งชาติ เป็นต้น (สมบัติ กาญจนกิจ, 2544)

คุณลักษณะของนันทนาการ

1. นันทนาการต้องประกอบด้วยกิจกรรม นันทนาการต้องมีรูปแบบของกิจกรรม รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งประกอบด้วยเสมอ โดยกิจกรรมดังกล่าวอาจเกี่ยวข้องกับ การพัฒนาร่างกาย, จิตใจ, อารมณ์หรือความรู้สึก เช่น การออกกำลังกาย ชมภาพยนตร์ ฟังเพลง เป็นต้น
2. นันทนาการมีหลากหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับความชอบและความสนใจ ซึ่งแต่ละคนอาจให้ความหมายต่างกันขึ้นอยู่กับความชอบและรสนิยม
3. นันทนาการเกิดขึ้นในเวลาที่ไม่มีการกิจ อาจเป็นการใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ โดยการใช้กิจกรรมนันทนาการ หรือเป็นกิจกรรมยามว่าง เพื่อผ่อนคลายความเหนื่อยล้าจากการเรียนหรือการทำงาน เป็นต้น
4. ผู้เข้าร่วมหรือลงมือประกอบกิจกรรมนันทนาการกระทำด้วยความสมัครใจ
5. นันทนาการเป็นสิ่งที่ซึ่งทุกคนแสวงหาด้วยความพอใจ โดยทุกคนสามารถเลือกที่จะทำตามความสนใจหรือ ค้นหาในสิ่งที่ตัวเองชอบ
6. นันทนาการเป็นสิ่งที่เต็มไปด้วยความมุ่งหมาย กิจกรรมนันทนาการอาจดูเป็นกิจกรรมที่ไร้ความมุ่งหมาย เพราะดูเหมือนจะเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานเพลิดเพลินอยู่เสมอ แต่ความจริงคนเรานั้นมักเอาจริงเอาจังกับสิ่งที่ตนพอใจและเพลิดเพลิน
7. นันทนาการยืดหยุ่นได้
8. นันทนาการมีผลพลอยได้ นันทนาการสามารถทำให้เกิดผลพลอยได้ นานับการถึงแม้ว่านันทนาการจะเกิดจากความชอบและความสนใจ ของผู้ประกอบเองก็ตาม แต่บางครั้งกิจกรรมนันทนาการ ยังสามารถช่วยพัฒนาร่างกาย เช่น การเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกาย เป็นต้น (จันทร์ ผ่องศรี, ม.ป.ป)

คุณลักษณะของนันทนาการตามความคิดเห็นของ ภูฟ้า เสวกพันธ์ (2549) นันทนาการมีองค์ประกอบคล้ายกับการเล่นแต่นันทนาการจะมีรูปแบบที่ชัดเจนกว่าและมีหลายอย่าง นอกเหนือจากการเล่นอาจเป็นการศึกษาความซาบซึ้งในการสร้างประสบการณ์ใหม่หรือการพัฒนาทางด้านอารมณ์ ปัจจุบันนันทนาการมีความหมายและรูปแบบที่สลับซับซ้อนตั้งแต่เป็นกระบวนการก่อให้เกิดความสุข ความสำเร็จในชีวิตขั้นสูงสุด หรือการปรับปรุงเสริมสร้างคุณภาพชีวิต นักการศึกษาบางคน กล่าวว่า นันทนาการเป็นสถาบันทางสังคม (Social Institute) อย่างหนึ่ง

ลักษณะของนันทนาการตามความคิดเห็นของ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2554)

1. ต้องมีการกระทำ คือ มีการแสดงออกถึงการกระทำหรือ กระทำปฏิบัติ เช่น การเคลื่อนไหวร่างกาย เป็นรูปแบบการปฏิบัติ
2. ต้องเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ
3. กระทำกิจกรรมดังกล่าวในเวลาว่าง คือ นอกเหนือกิจประจำวัน
4. ไม่เป็นกิจกรรมที่เป็น อดายมุข
5. กิจกรรมต้องสร้างความพึงพอใจให้ผู้เข้าร่วมโดยตรงและทันที
6. ไม่ใช่กิจกรรมที่เป็นอาชีพ
7. กิจกรรมนันทนาการต้องมีจุดหมาย
8. กิจกรรมมีความยืดหยุ่น
9. นันทนาการมีผลพลอยได้อื่น คือ การจัดกิจกรรมเพื่อวัตถุประสงค์หนึ่งซึ่งอาจจะได้ผลด้านอื่นด้วย

นิสิตนักศึกษา

ตามความหมาย ของ พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 คำว่า “นิสิต” หมายถึง ผู้ที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยบางแห่งเช่น นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ศิษย์ที่เล่าเรียนอยู่ในสำนัก , ผู้อาศัย. (ป. นิสิต). (ราชบัณฑิตยสถาน , 2542: ออนไลน์)

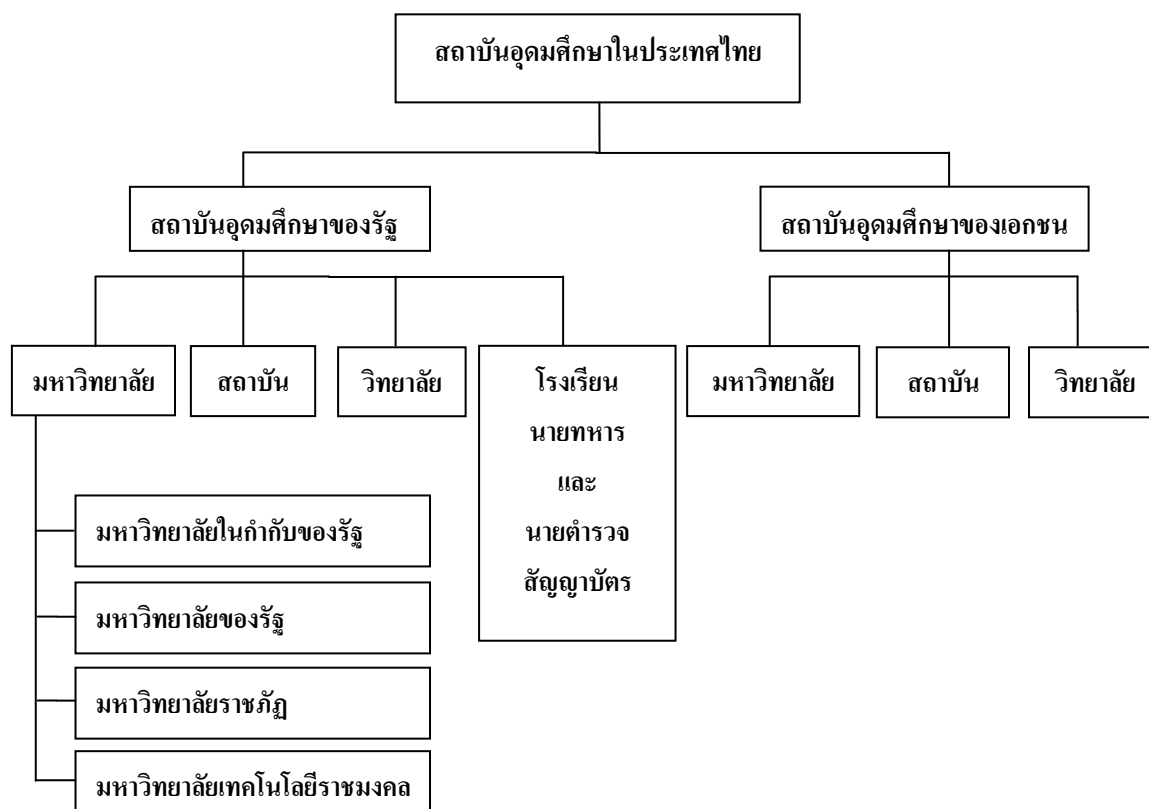
นิสิต มีความหมายว่า “ผู้อาศัย” สืบเนื่องมาจากในช่วงที่เป็นโรงเรียนข้าราชการพลเรือนของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และได้รับการสถาปนาเป็นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นั้น ที่ตั้งของมหาวิทยาลัยถือว่าอยู่นอกเมือง การคมนาคมเพื่อมาศึกษาเป็นการยากลำบาก ดังนั้น ผู้

ที่มาเรียนส่วนใหญ่จำเป็นต้องพักภายในหอพักของมหาวิทยาลัย ส่วนของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นั้น ในระยะเริ่มต้นของการก่อตั้งมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่มีการเรียนการสอนในด้านการเกษตร ผู้เรียนมาจากทั่วสารทิศ จึงต้องมีหอพักให้ผู้ที่มาเล่าเรียนได้พักอาศัยและพื้นที่ตั้งของสถานศึกษาในขณะนั้นยังถือได้ว่าเป็นเขตนอกเมือง ซึ่งในภายหลังมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , มหาวิทยาลัยนเรศวร , มหาวิทยาลัยบูรพา , มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยทักษิณ ได้เปิดอยู่นอกเมือง และผู้ที่มาศึกษาที่จำเป็นต้องอยู่หอพักจึงได้ใช้คำว่า “นิสิต” เช่นเดียวกันและในสมัยก่อนมีการใช้คำว่า “นิสิต” สำหรับผู้ชาย และ “นิสิตา” สำหรับผู้หญิง(วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2555: ออนไลน์)

ตามความหมายของ พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 “นักศึกษา” หมายถึง ผู้มีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการหรือมีความรู้ตามที่กระทรวงศึกษาธิการ เทียบเท่าซึ่งเข้ารับการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542: ออนไลน์)

สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยแบ่งตามประเภทสถานศึกษา ตามผังงาน ต่อไปนี้

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐแบ่งออกเป็น 4 ประเภทได้แก่ มหาวิทยาลัย สถาบัน
วิทยาลัย โรงเรียนนายทหารและตำรวจชั้นสัญญาบัตร โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. มหาวิทยาลัย มีทั้งหมด 4 ประเภทได้แก่
 - 1.1 มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐจำนวน 15 สถาบันได้
 - 1.2 มหาวิทยาลัยรัฐจำนวน 14 สถาบัน
 - 1.3 มหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 40 สถาบัน
 - 1.4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลจำนวน 9 สถาบัน
2. สถาบันจำนวน 5 สถาบัน
3. วิทยาลัยจำนวน 6 สถาบัน
4. โรงเรียนนายทหารและนายตำรวจสัญญาบัตรจำนวน 4 สถาบัน

(วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2555: ออนไลน์)

สถาบันอุดมศึกษาของเอกชนแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

- 1.มหาวิทยาลัยจำนวน 40 สถาบัน
- 2.สถาบัน จำนวน 9 สถาบัน
- 3.วิทยาลัยจำนวน 21 สถาบัน

สถาบันอุดมศึกษา ที่มีคณะ ที่มี ภาควิชา หลักสูตร สาขาวิชา แขนงวิชา กลุ่มวิชาหรือวิชาเอก
นันทนาการในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

1.ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย : วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
ภาษาอังกฤษ: Bachelor of Science Program in Sports and Exercise
Science

2.กลุ่มวิชา

นันทนาการศาสตร์และการจัดการกีฬา

มีนิติระดับปริญญาบัณฑิต ตั้งแต่ระดับชั้น ปีที่

2 – ปีที่ 4 จำนวนทั้งสิ้น

376 คน สถานที่ตั้งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยถนน พระราม 1 เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 (คณะ
วิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555: ออนไลน์)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒคณะพลศึกษา

1.ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย : ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาผู้นำนันทนาการ

ภาษาอังกฤษ : Bachelor of Arts Program in Recreation Leadership

2.วิชาเอก

นันทนาการ

มีนิติตระดับปริญญาบัณฑิต ตั้งแต่ระดับชั้น ปีที่ 2 – ปีที่ 4 จำนวนทั้งสิ้น 911 คนสถานที่ตั้ง 114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110 (คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2556: ออนไลน์)

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพคณะศิลปศาสตร์

1.ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย : ศิลปศาสตรบัณฑิต

ภาษาอังกฤษ : Bachelor of Arts

2.สาขาวิชา

โปรแกรมวิชาผู้นำนันทนาการ

มีนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ตั้งแต่ระดับชั้น ปีที่ 2 – ปีที่ 4 จำนวนทั้งสิ้น 180คน สถานที่ตั้ง 69 หมู่ 3 ถนนรังสิต-นครนายก ตำบลบึงนาราง อำเภอัยบุรี จังหวัดปทุมธานี 12110 (คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ, 2555)

แนวคิดเกี่ยวกับสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

คำถามที่ถามถึงกันบ่อย ๆ เกี่ยวกับการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวก็คือเครื่องหมายของสหสัมพันธ์ที่คำนวณได้มีความหมายว่าอย่างไร ซึ่งก็คือถ้าสหสัมพันธ์คำนวณได้ค่าบวก ก็คือตัวแปรทั้ง 2 ตัวมีความสัมพันธ์กันทางบวก หรือมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน นั่นคือถ้าตัวแปรหนึ่งมีค่าเพิ่มขึ้น อีกตัวแปรหนึ่งก็มีค่าเพิ่มขึ้นด้วย และถ้าตัวแปรหนึ่งมีค่าลดลง อีกตัวแปรหนึ่งก็มีค่าลดลงด้วย แต่ถ้าสหสัมพันธ์ที่คำนวณได้มีค่าเป็นลบ หมายถึงสหสัมพันธ์ระหว่างสองตัวแปรเป็นลบ หรือมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม นั่นคือถ้าตัวแปรหนึ่งมีค่าเพิ่มขึ้น อีกตัวหนึ่งจะมีค่าลดลง และถ้าตัวแปรหนึ่งมีค่าลดลง อีกตัวแปรหนึ่งจะมีค่าเพิ่มขึ้น

คำถามที่สองก็คือสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้มีความหมายอย่างไร หรือก็คือเกณฑ์การตัดสินใจเกี่ยวกับขนาดของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เกณฑ์นี้ไม่สามารถจะระบุชี้ชัดลงไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสำคัญของงานวิจัยหรือตัวแปรที่ศึกษาด้วย สหสัมพันธ์ที่พบระหว่างตัวแปรมีค่า 0.20 อาจจะไม่มีมีความสำคัญสำหรับนักวิจัยคนหนึ่ง แต่อาจมีสำคัญอย่างใหญ่หลวงกับนักวิจัยอีกคนหนึ่ง โดยเฉพาะงานวิจัยที่เกี่ยวกับทางการแพทย์ เช่นการศึกษาความสัมพันธ์ของยาชนิดใหม่กับความปลอดภัยในชีวิตมนุษย์ เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามได้มีผู้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไว้ดังนี้

Cohen (Runyon and Other. 1996 : 238 อ้างอิงใน Cohen. 1988) ได้แนะนำว่าสหสัมพันธ์ที่มีขนาดเล็ก หรือมีความสัมพันธ์กันน้อย ค่าสหสัมพันธ์จะอยู่ระหว่าง - 0.29 ถึง -0.10 หรือ 0.10 ถึง 0.29 ส่วนสหสัมพันธ์ที่มีขนาดปานกลาง หรือมีความสัมพันธ์กันปานกลาง ค่าสหสัมพันธ์จะอยู่ระหว่าง -0.49 ถึง -0.30 หรือ 0.30 ถึง 0.49 และสหสัมพันธ์ที่มีขนาดใหญ่ หรือมีความสัมพันธ์กันสูง ค่าสหสัมพันธ์จะอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง -0.50 หรือ 0.50 ถึง 1.00

แต่ Devore and Peck (1993 : 129) ได้แนะนำเกี่ยวกับขนาดของสหสัมพันธ์ไว้ว่า ถ้าสัมพันธ์กันสูง ค่าสหสัมพันธ์จะมีค่าน้อยกว่า -0.80 หรือมีค่ามากกว่า 0.80 ถ้าสัมพันธ์กันปานกลาง ค่าสหสัมพันธ์จะมีค่าอยู่ระหว่าง - 0.50 ถึง -0.80 หรือ 0.80 ถึง 0.50 และสัมพันธ์กันต่ำ ค่าสหสัมพันธ์ควรมีค่าอยู่ระหว่าง -0.50 ถึง 0.50

อีกเทคนิคหนึ่งที่นิยมใช้การแปลความหมายของค่าสหสัมพันธ์ก็คือการนำค่าสหสัมพันธ์มายกกำลังสอง r^2 จะเรียกว่า สัมประสิทธิ์การอธิบาย (Coefficient of determination) สัมประสิทธิ์การอธิบายแปลความหมายได้ว่า เปอร์เซ็นต์ของความแปรปรวนในตัวแปรหนึ่งสามารถอธิบายหรือทำนายได้ด้วยตัวแปร อื่น ๆ ตัวอย่างเช่น ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าสหสัมพันธ์ $r = -0.617$ ดังนั้นสัมประสิทธิ์การอธิบายจะเท่ากับ $r^2 = 0.381$ เราจะแปลความหมายสัมประสิทธิ์การอธิบายได้ว่า 38.1% ของความแปรปรวนในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถอธิบายหรือทำนายได้ด้วย ความถนัดทางการเรียน

เราสามารถคำนวณสัมประสิทธิ์ของการไม่อธิบาย (Coefficient of nondetermination) ซึ่งจะบอกถึงเปอร์เซ็นต์ของความแปรปรวนในตัวแปรหนึ่งไม่สามารถอธิบายหรือทำนายได้ด้วยตัวแปรอื่น ๆ ดังนั้นสัมประสิทธิ์ของการไม่อธิบายจะคำนวณได้ด้วยสูตร $(1 - r^2)$ ในตัวอย่างข้างต้น $(1 - 0.381) = 0.619$ ดังนั้น 61.9% ของความแปรปรวนในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่สามารถอธิบายหรือทำนายได้ด้วยความถนัดทางการเรียน ดังนั้นสัมประสิทธิ์การอธิบายและสัมประสิทธิ์ของการไม่อธิบายจะมีผลรวมเท่ากับ 1.00

รายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

กันตวรรณ มีสมสาร (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กวัยย่างเข้าสู่วัยรุ่นที่ได้รับการเลี้ยงดูในรูปแบบที่แตกต่างกันตามการรับรู้ของตนเอง พบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแลเอาใจใส่มีค่าคะแนนความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจเข้าควบคุม และเด็กที่ได้รับการดูแลแบบรักตามใจมีค่าเฉลี่ยทางอารมณ์มากกว่าเด็กที่ถูกเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง

นิตยา คงเกษม (2544) ผลของการเรียนแบบร่วมมือที่บูรณาการกับ โยนิ โสมนสิการที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 พบว่า กลุ่มทดลองมีความฉลาดทางอารมณ์ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง การควบคุมตนเอง การมีแรงจูงใจ การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น การมีทักษะทางสังคม การพึ่งตนเอง และการมีความสงบทางจิตใจ โดยส่วนย่อยในแต่ละด้าน และโดยรวมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มทดลองยังมีความฉลาดทางอารมณ์ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง การควบคุมตัวเอง การมีแรงจูงใจ การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น การมีทักษะทางสังคม การพึ่งตนเอง และการมีความสงบทางจิตใจ โดยส่วนย่อยในแต่ละด้านและ โดยรวมหลังจากการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วราภรณ์ ศรีกาญจนเพริศ (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การถ่ายทอดความหมายของความฉลาดทางอารมณ์ในละคร โทรทัศน์หลังข่าว พบว่า ตัวละครถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ถูกใช้ในการถ่ายทอดลักษณะความฉลาดทางอารมณ์ผ่านทางบทบาท ที่ได้รับ โดยจะแสดงออกมา ผ่านการพูด บุคลิกและพฤติกรรมต่างๆ ซึ่งอาจแสดงให้เห็นถึงความฉลาดทางอารมณ์มากหรือน้อยก็ได้ ขึ้นอยู่กับบทบาทที่ได้รับ โดยส่วนใหญ่ตัวละครฝ่ายดีจะมีแนวโน้มที่มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความฉลาดทางอารมณ์ ในขณะที่ฝ่ายร้ายจะแสดงออกถึงพฤติกรรมที่ไม่สอดคล้องกับความฉลาดทางอารมณ์ จากการวิจัยครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่า ละครโทรทัศน์ไม่ได้ทำหน้าที่แค่ให้ความบันเทิงเพียงอย่างเดียวเท่านั้นแต่ยัง “ทำหน้าที่” ในการถ่ายทอดแนวคิด เรื่องความฉลาดทางอารมณ์ออกสู่สายตาของผู้ชมด้วย

บุญสม น่วมคำนึ่ง (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ระหว่างนักกีฬาประเภททีม และนักกีฬาประเภทเดี่ยว ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต

เชียงราย ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อ การเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ระหว่างนักกีฬาประเภททีม และนักกีฬาประเภทเดี่ยว ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเชียงราย พบว่านักกีฬาประเภททีมมีความฉลาดทางอารมณ์ดีกว่านักกีฬาประเภทเดี่ยวโดยวัดจาก 3 ด้านคือ ด้านดี ด้านเก่ง ด้านสุข การที่นักกีฬาประเภททีมมีความฉลาดทางอารมณ์ดีกว่าประเภทเดี่ยวเพราะว่านักกีฬาประเภททีม มีการควบคุมตัวเองที่ดี นักกีฬาสามารถที่จะเก็บอารมณ์ที่ของตนเองได้ นอกจากนี้ นักกีฬาประเภททีมต้องมีน้ำใจนักกีฬาค่อนข้างมาก ไม่ว่าจะเป็นทั้งกับคู่แข่งและเพื่อนร่วมทีม รู้จักให้อภัยเพื่อนร่วมทีมในกรณีที่เกิดข้อผิดพลาดของเพื่อนร่วมทีม รู้และเข้าใจในศักยภาพตนเองและเพื่อนร่วมทีม มีความรับผิดชอบในการฝึกซ้อมร่วมกัน มีความตรงต่อเวลา ต้องรู้จักการสร้างแรงจูงใจให้ทั้งตัวเองและเพื่อนร่วมทีม มีความยืดหยุ่นและความสามัคคีกันเอง และสามารถเข้ากับผู้อื่นได้ รู้และเข้าใจปัญหาต่างๆของทีมและต้องรู้จักยอมรับผลแพ้หรือชนะของผลการแข่งขัน

อดุลย์ ปัญญา (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตอำเภอเมืองลำปาง พบว่า นักเรียนที่เพศ อายุ สถานภาพสมรสของบิดามารดาแตกต่างกัน มีความฉลาดทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน นั้นแสดงให้เห็นว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรสของบิดามารดาและภูมิลำเนาของนักเรียน ไม่มีผลที่จะทำให้ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตอำเภอเมืองลำปาง มีพื้นฐานทางอารมณ์ สภาพแวดล้อมและได้รับการเลี้ยงดูไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกรมสุขภาพจิต (2543) ที่กล่าวว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของคนจะมีมากน้อยแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับปัจจัย ทางพันธุกรรม พื้นฐานทางอารมณ์และสภาพแวดล้อมและการอบรมเลี้ยงดู

ญาณวิทยาและนิตา บุญเฮง (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าจาก การประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีความฉลาดทางอารมณ์ในภาพรวม คือ ด้านดี ด้านเก่ง และด้านสุขอยู่ในเกณฑ์ปกติ แสดงให้เห็นว่า การจัดระดับการศึกษาและสภาพแวดล้อมต่างๆในภาพรวม ของคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่อยู่ในเกณฑ์ที่ดี สามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี เพราะการที่นักศึกษามีความฉลาดทางอารมณ์ จะส่งผลให้นักศึกษามีความดีและความเก่งในตนเอง ทำให้มีสุขภาพจิตที่ดี และสมบูรณ์จากการประเมินยังพบว่า นักศึกษาที่ปี มีแนวโน้มที่จะมีระดับความฉลาดทางอารมณ์ต่ำกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่ชั้นปีที่ 2 จะมีความเครียดจาก วิชาเรียนที่มีมากขึ้น ซึ่งต้องอาศัยเวลาในการปรับตัว

นภาพร โกมลพันธ์ (2551) ได้ทำการวิจัย ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน อาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวกับความฉลาดทาง อารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยใช้แบบสอบถามวัดความฉลาดทางอารมณ์ แบบประเมินการทำหน้าที่ในครอบครัว แบบสอบถามข้อมูลเพื่อนและแบบสอบถามข้อมูล โรงเรียน ครู - อาจารย์ พบว่า นักเรียนอาชีวะ มีความฉลาดทางอารมณ์ค่อนข้างสูงเป็นส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 65.3 พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางอารมณ์มี 6 ปัจจัย ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคิดเห็นต่อเพื่อน ทักษะคิดต่อครอบครัว โรงเรียน ครู - อาจารย์ และการปฏิบัติหน้าที่ในครอบครัว จากการวิเคราะห์แบบ Multivariate analysis พบว่ามีปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่สามารถทำนายความฉลาดทางอารมณ์จากสูงมาต่ำ 4 ปัจจัย คือการปฏิบัติหน้าที่ในครอบครัว ทักษะคิดกับโรงเรียน -ครูอาจารย์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอายุ สามารถทำนายความฉลาด รวมกัน 23.1 %

เปรมปริดี หมู่วิเศษ(2551) ได้ทำการวิจัย การศึกษาองค์ประกอบความฉลาดทาง อารมณ์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ ลำปาง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบองค์ประกอบความฉลาดทางอารมณ์ของ นักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง โดยใช้ แนวคิดความฉลาดทางอารมณ์ของ Goleman, Boyatzis, & Mckee (2002) เป็นกรอบการวิจัย กลุ่ม ตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา จำนวน 71 คน ได้มา โดยการสุ่มแบบเจาะจง ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วยตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ ตำแหน่ง และ ประสบการณ์ตำแหน่ง ตัวแปรตาม ได้แก่ ตัวแปรองค์ประกอบความฉลาดทางอารมณ์ 4 ตัวแปรคือ ความตระหนักในตนเอง การจัดการตนเอง ความตระหนักใน สังคม และการจัดการความสัมพันธ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบความฉลาดทางอารมณ์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง โดยรวมอยู่ในระดับสูง เรียงลำดับได้ คือความตระหนักในสังคม การจัดการตนเอง การจัดการ ความสัมพันธ์ และ ความตระหนักในตนเอง การพิจารณารายด้านพบว่าการจัดการความขัดแย้งอยู่ ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆอยู่ในระดับสูง จากการเปรียบเทียบองค์ประกอบความฉลาดทาง อารมณ์จำแนกตามเพศ ตำแหน่ง และประสบการณ์ ในตำแหน่ง พบว่าเพศชายมีความมั่นใจใน ตนเอง ความคิดริเริ่มและความตระหนักในองค์กร มากกว่าเพศหญิง นักศึกษาที่เป็นผู้บริหารกับ หัวหน้างาน มองโลกในแง่ ดี มีความโปร่งใส และองค์ประกอบการจัดการตนเองโดยรวม มากกว่าผู้ ที่มีตำแหน่งเป็นครู และนักศึกษาที่มีประสบการณ์ ในตำแหน่งมากกว่า 6 ปี มีความตระหนักใน

อารมณ์ตนเอง มีอิทธิพลต่อผู้อื่น และมีภาวะผู้นำแบบคล้อย มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง น้อยกว่า 6 ปี ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ .1

บุญรอด โชติวชิรา (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ในโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหลักสูตรระดับปริญญาตรี 5 ปี ใน 4 สถาบันการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ใน 4 สถาบันการศึกษา และเพื่อเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์โดยภาพรวมและรายด้านของ นักศึกษาจำแนกตามตัวแปรด้าน สถาบันการศึกษา เพศ สาขาวิชาและระดับผลการเรียน ของ นักศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ในโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหลักสูตรระดับปริญญาตรี 5 ปี ใน 4 สถาบันการศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 162 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ที่แบ่งเป็น 3 ด้าน คือด้านดี ด้านเก่ง และด้านสุข ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยหาค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการสรุปผลการวิจัยได้ 5 ข้อดังนี้

- (1) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ทั้ง 4 สถาบันการศึกษา มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมอยู่ในระดับปกติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีอยู่ในระดับสูง
- (2) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่ศึกษาอยู่ในสถาบันที่แตกต่างกัน มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน
- (3) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เพศชายและเพศหญิง ทั้ง 4 สถาบันการศึกษา มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีในส่วนของ การควบคุมอารมณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5
- (4) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ทั้ง 4 สถาบันการศึกษา อยู่ในกลุ่มสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน
- (5) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ทั้ง 4 สถาบันการศึกษาที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

เอก เอกสกุล (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่องกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางด้านอารมณ์ของนักฟุตบอล โครงการ พิเศษ โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรม นันทนาการที่มีต่อการพัฒนาความสามารถทางด้านอารมณ์ของนักฟุตบอล โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักฟุตบอลรุ่นอายุ 14 ปี จำนวน 20 คน เป็นกลุ่มทดลองตามแผนการจัดกิจกรรมของงานวิจัย

โดยการสุ่ม และนักฟุตบอลรุ่นอายุ 16 ปีจำนวน 20 คน เป็นกลุ่มควบคุมโดยการสุ่ม ใช้แบบแผนการทดลองแบบใช้กลุ่มควบคุม ทำการทดสอบก่อน - หลังการทดลอง (Control Group Pretest Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วจึงทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความฉลาดทางอารมณ์ของนักฟุตบอลรุ่นอายุ 14 - 16 ปี หลังเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการดีกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม

2. ความฉลาดทางอารมณ์ของนักฟุตบอลรุ่นอายุ 14 ปี ที่เป็นกลุ่มทดลองหลังเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปวีณา คำพุกกะ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่องโมเดลเชิงสาเหตุของประสิทธิผลของทีมของชมรมนิตินักศึกษาที่มีความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มเป็นตัวแปรส่งผ่าน: การวิจัยเชิงศึกษาเปรียบเทียบ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มในฐานะเป็นตัวแปรส่งผ่านในการศึกษาอิทธิพลของความฉลาดทางอารมณ์ของหัวหน้าชมรมที่มีต่อประสิทธิผลของทีมของชมรมนิตินักศึกษา

2. ศึกษาความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุของประสิทธิผลของทีมของชมรมนิตินักศึกษาที่มีความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มเป็นตัวแปรแฝง 1 ตัวแปร

3. ศึกษาความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุของประสิทธิผลของทีมของชมรมนิตินักศึกษาที่มีความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มเป็นตัวแปรแฝง 2 ตัวแปร และ

4. เปรียบเทียบความตรงระหว่างโมเดลเชิงสาเหตุของประสิทธิผลของทีมของชมรมนิตินักศึกษาที่มีความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มเป็นตัวแปรส่งผ่าน 2 โมเดลข้างต้น

กลุ่มตัวอย่าง คือ ชมรมนิตินักศึกษาจำนวน 205 ชมรม แต่ละชมรม ประกอบด้วยหัวหน้าชมรม 1 คนและสมาชิกชมรม 3-5 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็นทั้งสิ้น 1,222 คน จากสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม 2 ชุด สำหรับหัวหน้าชมรมและสมาชิกชมรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย ด้วยโปรแกรม SPSS 11.5 การวิเคราะห์ตรวจสอบความตรงของโมเดลตามสมมติฐานวิจัยด้วยโปรแกรม LISREL 8.72 ผลการวิจัยพบว่า

1. ความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มเป็นตัวแปรส่งผ่านของความฉลาดทางอารมณ์ของหัวหน้าชมรมที่มีต่อประสิทธิผลของทีมของชมรมนิสิตนักศึกษา ($\chi^2 = 53.63$, $df = 63$, $p = 0.7939$, $GFI = 0.96$, $AGFI = 0.94$, $RMSEA = 0.0000$, $RMR = 0.0120$ และ $\chi^2/df = 0.8513$)

2. โมเดลเชิงสาเหตุตามสมมติฐานของประสิทธิผลของทีมของชมรมนิสิตนักศึกษาที่มีความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มเป็นตัวแปรแฝง 1 ตัวแปรมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 53.63$, $df = 63$, $p = 0.7939$, $GFI = 0.96$, $AGFI = 0.94$, $RMSEA = 0.0000$, $RMR = 0.0120$ และ $\chi^2/df = 0.8513$)

3. โมเดลเชิงสาเหตุตามสมมติฐานของประสิทธิผลของทีมของชมรมนิสิตนักศึกษาที่มีความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มเป็นตัวแปรแฝง 2 ตัวแปรมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 49.31$, $df = 60$, $p = 0.8361$, $GFI = 0.97$, $AGFI = 0.94$, $RMSEA = 0.0000$, $RMR = 0.0120$ และ $\chi^2/df = 0.8218$) และ

พรรณิภา เจริญทวี ธีรศักดิ์ อินทรมาตย์ และเฉลา ประเสริฐสังข์ (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการจัดกิจกรรมวาดภาพประกอบการเล่านิทานที่มีต่อพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experiment Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมวาดภาพประกอบการเล่านิทานที่มีผลต่อพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย 2) เปรียบเทียบพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมวาดภาพประกอบการเล่านิทานประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านมะขาม (สาครมะขามราษฎร์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษารัตนบุรีเขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 2 ห้อง เด็กปฐมวัย 50 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับฉลากได้เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2/2 เด็กปฐมวัย จำนวน 25 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมวาดภาพประกอบการเล่านิทาน และแบบประเมินพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า “ที”

ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดกิจกรรมวาดภาพประกอบการเล่านิทานเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์มีผลทำให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น คือ ด้านความคิดคล่องแคล่วมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับมาก ($X = 2.35$, $S.D. = 0.34$) ด้านความคิดริเริ่มมีพัฒนาการเพิ่มขึ้น อยู่ในระดับมาก ($X =$

2.37, S.D. = 0.35) ด้านความคิดละเอียดลออมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับมาก ($X = 2.42$, S.D.=0.21)

2. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมวาดภาพประกอบการเล่านิทานเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์มีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

Bekendam (1997) ได้ทำการวิจัย เรื่อง มิติของเชาวน์อารมณ์โดยได้ทำการวิจัยภายใต้สถานการณ์ที่มีกฎเกณฑ์และไร้กฎเกณฑ์ พบว่า ภายใต้สถานการณ์ที่มีกฎเกณฑ์ ความสามารถทางเชาวน์อารมณ์อันประกอบไปด้วยการเข้าใจตนเองและรับรู้อารมณ์ของตนเองนั้นอยู่ในเกณฑ์ดีแต่ในทางตรงกันข้ามในสถานการณ์เดียวกัน ชั้นของการจัดการความสัมพันธ์ระหว่างผู้อื่นอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

Dawdah (2000) ได้ทำการสำรวจเชาวน์อารมณ์ของกลุ่มเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ พบว่า กลุ่มเยาวชนดังกล่าวมีคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ดีกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

Liisa (2001) ได้ทำการวิจัย เรื่องผลของโปรแกรมการเสริมสร้างคุณค่าในครั้งแรกของการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นของนักศึกษามหาวิทยาลัย (University Students' Value Priorities and Emotional Empathy) โดยศึกษาจากนักศึกษาใน 3 มหาวิทยาลัยใน ประเทศฟินแลนด์ จำนวน 138 คน เป็นนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาเทคโนโลยี จำนวน 51 คน นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สังคม จำนวน 46 คน และนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ จำนวน 41 คน ผลการวิจัย พบว่าเพศชายจะมีความรู้สึกเห็นคุณค่าและเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นในการพบกันครั้งแรกมากกว่าเพศหญิง และนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สังคม มีค่าคะแนนความเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมากกว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาอื่น

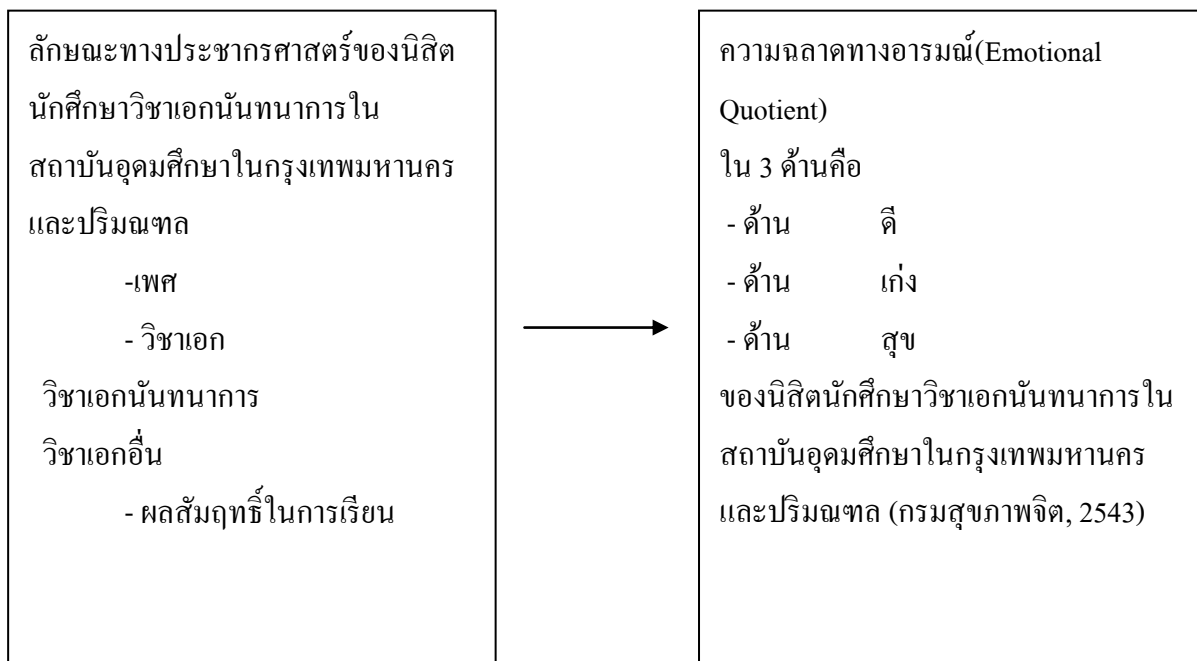
Furnham และคณะ (2004) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ บุคลิก 5 องค์ประกอบ และความสุข ผลการวิจัย พบว่า ความสุขสามารถพยากรณ์ได้จากความฉลาดทางอารมณ์

Tapia และ George (2006) ได้ทำการวิจัยผลของเพศและเกรดเฉลี่ยที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยใช้เครื่องมือเป็นแบบวัด (Emotional Intelligence Inventory หรือ EII) โดยทำการวัดใน 4 ด้าน คือ การใส่ใจต่ออารมณ์ผู้อื่น (Empathy), การเข้าใจความรู้สึกของตนเอง (Utilization of Feelings), การรักษาความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน (Handling Relationship), และการควบคุมตนเอง (Self Control) จากผลการวิจัย พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับการใส่ใจแตกต่างกัน และเกรดเฉลี่ยที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับการควบคุมตนเอง

Cotec และ Miners (2008) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ เชาวนปัญญากับการปฏิบัติงาน โดยได้ทำการศึกษากับ พนักงานมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศอเมริกา จำนวน 175 คน โดยใช้แบบทดสอบความฉลาดทางอารมณ์และเชาวนปัญญา และแบบสอบถามผลการปฏิบัติงาน ผลการวิจัยพบว่า ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการปฏิบัติงาน

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีความตระหนักรู้ในอารมณ์ มีความสามารถในการจัดการอารมณ์ มีลักษณะสอดคล้องกับ ผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ คือ มีความสามารถในการรับรู้และเข้าใจในอารมณ์ของผู้อื่น มองโลกในแง่ดี ยอมรับในการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ความฉลาดทางอารมณ์มีผลกับการปฏิบัติงาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกนันทนาการของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัยในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย เป็น นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในคณะที่มี ภาควิชา หลักสูตร สาขาวิชา แขนงวิชา กลุ่มวิชาหรือวิชาเอกนันทนาการ จำนวน 3 สถาบัน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีจำนวนนิสิต ระดับปริญญาตรี 376 คน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มี จำนวนนิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 911 คน และสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพมีจำนวนนักศึกษา 180 คน รวมเป็นจำนวนประชากรทั้งหมด 1,467 คน

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดจากการเปิดตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ยามาเน (Yamane, 1967) จากจำนวนประชากรทั้งหมด 1,467 คน โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่น (Level of Confidence) เท่ากับ 95% ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 316 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 379 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ชนิด ได้แก่

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และแบบเติมคำ
2. แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับประชาชนไทย อายุ 12-60 ปี ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุขประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน ดังนี้
 - 2.1 ด้านดี หมายถึง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง รู้จักเห็นใจผู้อื่นและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

2.2 ด้านเก่ง หมายถึง ความสามารถในการรู้จักตนเอง มีแรงจูงใจ สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาและแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีสัมพันธภาพที่ดีให้กับผู้อื่น

2.3 ด้านสุข หมายถึง ความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข

จำนวนข้อคำถามและวิธีการประเมิน

แบบประเมินมีข้อคำถามทั้งหมด 52 ข้อ เป็นข้อคำถามเชิงนิมิต และเชิงนิเสธ ที่จะให้คะแนนตรงข้ามกัน โดยในแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 4 คำตอบ คือ ไม่จริง (ได้คะแนน 1/4 สำหรับข้อความเชิงนิมิต/ข้อความเชิงนิเสธ) จริงบางครั้ง (ได้คะแนน 2/3 สำหรับข้อความเชิงนิมิต/ข้อความเชิงนิเสธ) ก่อนข้างจริง (ได้คะแนน 3/2 สำหรับข้อความเชิงนิมิต/ข้อความเชิงนิเสธ) จริงมาก (ได้คะแนน 4/1 สำหรับข้อความเชิงนิมิต/ข้อความเชิงนิเสธ) โดยให้ผู้ตอบใส่เครื่องหมาย

✓ ในช่องที่คิดว่าตรงกับตัวเองมากที่สุด

การให้คะแนน คะแนนรวมของแบบประเมินคือ 208 คะแนน การให้คะแนน จะแบ่งข้อความออกเป็น 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 เป็นข้อความเชิงนิมิต ได้แก่ ข้อ 1, 4, 6, 7, 10, 12, 14, 15, 17, 20, 22, 23, 25, 28, 31, 32, 34, 36, 38, 39, 41, 42, 43, 44, 46, 48, 49, 50 มีรายละเอียดการให้คะแนน ดังนี้

ตอบไม่จริง ให้ 1 คะแนน

ตอบจริงบางครั้ง ให้ 2 คะแนน

ตอบก่อนข้างจริง ให้ 3 คะแนน

ตอบจริงมาก ให้ 4 คะแนน

กลุ่มที่ 2 เป็นข้อความเชิงนิเสธ ได้แก่ ข้อ 2, 3, 5, 8, 9, 11, 13, 16, 18, 19, 21, 24, 26, 27, 29, 30, 33, 35, 37, 40, 45, 47, 51, 52 มีรายละเอียดการให้คะแนน ดังนี้

ตอบไม่จริง ให้ 4 คะแนน

ตอบจริงบางครั้ง ให้ 3 คะแนน

ตอบก่อนข้างจริง ให้ 2 คะแนน

ตอบจริงมาก ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์ปกติของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์

1. คะแนนความฉลาดทางอารมณ์รวมทั้ง 3 ด้าน

คะแนนรวมที่อยู่ในเกณฑ์ปกติ คือ 139 – 173 คะแนน หากผู้ตอบแบบประเมินมีคะแนนรวมสูงเกิน 173 คะแนนขึ้นไปถือว่ามีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในขั้นสูงกว่าเกณฑ์ปกติ แต่ถ้า

ผู้ตอบแบบประเมินได้คะแนนรวมต่ำกว่า 139 คะแนน ลง มาถือว่ามีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ หรือควรได้รับการปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้น

2. เกณฑ์ปกติของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ในองค์ประกอบย่อยในแต่ละรายด้าน
 - 2.1 องค์ประกอบ ด้านดี เกณฑ์คะแนนปกติ คือ 45 – 59 คะแนน (ข้อ 1 – 18)
 - 2.1 .1 ควบคุมอารมณ์และความต้องการ เกณฑ์คะแนนปกติ คือ 14 – 18 คะแนน
 - 2.1 .2 เห็นใจผู้อื่น เกณฑ์คะแนนปกติ คือ 15 – 21 คะแนน
 - 2.1 .3 รับผิดชอบ เกณฑ์คะแนนปกติ คือ 17 – 23 คะแนน
 - 2.2 องค์ประกอบ ด้านเก่ง เกณฑ์คะแนนปกติ คือ 46 – 60 คะแนน (ข้อ 19 – 36)
 - 2.2.1 มีแรงจูงใจ เกณฑ์คะแนนปกติ คือ 15 – 20 คะแนน
 - 2.2.2 ตัดสินใจแก้ปัญหา เกณฑ์คะแนนปกติ คือ 14 – 20 คะแนน
 - 2.3 มีสัมพันธภาพกับผู้อื่น เกณฑ์คะแนนปกติ คือ 15 – 21 คะแนน
- 2.3 องค์ประกอบ ด้านสุข เกณฑ์คะแนนปกติ คือ 38 – 52 คะแนน (ข้อ 36 – 52)
 - 2.3.1 ภูมิใจในตนเอง เกณฑ์คะแนนปกติ คือ 10 – 14 คะแนน
 - 2.3.1 ฟังพอใจในชีวิต เกณฑ์คะแนนปกติ คือ 16 – 22 คะแนน
 - 2.3.3 มีความสุขสงบ เกณฑ์คะแนนปกติ คือ 16 – 22 คะแนน

คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

คุณภาพของแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับประชาชนไทย อายุ 12-60 ปี ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ที่คณะผู้วิจัยได้รายงานไว้ (2543) มีค่าความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) อยู่ระหว่าง 0.3 - 0.6 ซึ่งเป็นค่าความตรงที่อยู่ในระดับปานกลางขึ้นไป ส่วนค่าความเที่ยง (Reliability) หาค่าด้วยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.83 ($\alpha=0.83$)

ส่วนค่าความเที่ยงของเครื่องมือในแต่ละองค์ประกอบหลัก (ดี เก่ง และสุข) มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.56, 0.67 และ 0.78 ตามลำดับ ($\alpha=0.557, 0.672$ และ 0.779 ตามลำดับ) (กรมสุขภาพจิต, 2543)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามและแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับประชาชนไทย อายุ 12-60 ปี ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ไปทดลองใช้ (Try out) กับนิสิตนักศึกษาที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยการนำไปหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.91 ($\alpha=0.91$)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำหนังสือที่ได้จาก คณบดี คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปให้ คณบดี คณะที่มี ภาควิชา หลักสูตร สาขาวิชา แขนงวิชา กลุ่มวิชาหรือวิชาเอกนั้นทนการ ของ สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อขอความอนุเคราะห์และ ประสานงาน เกี่ยวกับ วัน เวลา และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้อง

2. เตรียมการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการโทรศัพท์ไปติดต่อกับ อาจารย์และนิสิตนักศึกษา ที่สามารถติดต่อและประสานงานกับเพื่อนนิสิตนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และนัดวันเวลาในการ เข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูล (ตามตารางข้างล่างนี้)

วัน/เดือน/ปี	สถานที่	จำนวน
12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (องครักษ์)	55 คน
13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ	12 คน
14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (กรุงเทพมหานคร)	45 คน
19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (องครักษ์)	30 คน
	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ	22 คน
20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (กรุงเทพมหานคร)	29 คน
27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ	16 คน
1 มีนาคม พ.ศ. 2556	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กรุงเทพมหานคร)	50 คน
5 มีนาคม พ.ศ. 2556	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กรุงเทพมหานคร)	50 คน
7 มีนาคม พ.ศ. 2556	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กรุงเทพมหานคร)	40 คน
11 มีนาคม พ.ศ. 2556	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กรุงเทพมหานคร)	20 คน

3. เก็บข้อมูลโดยเข้าไปในชั้นเรียนในวันเวลาที่นัดหมายไว้ ในการแจกแบบสอบถามผู้วิจัย ได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่ายด้วยวิธีจับสลากตามผลากที่เตรียมไว้ให้ได้จำนวนที่กำหนด

4. ตรวจสอบความเรียบร้อยและความสมบูรณ์ ของเครื่องมือทั้ง 2 ชนิด ว่านิสิตนักศึกษาได้ ตอบครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว เพื่อนำข้อมูลที่ได้ ไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลจากแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับประชาชนไทย อายุ 12-60 ปี ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยการนำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบค่า “ที” แบบกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test) และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson’s Product Moment Correlation) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาระดับความสัมพันธ์ ดังนี้

(<http://www.watpon.com/Elearning/stat23.htm>)

ค่าสหสัมพันธ์จะอยู่ระหว่าง -0.29 ถึง -0.10 หรือ 0.10 ถึง 0.29 ถือว่า มีความสัมพันธ์กันน้อย

ค่าสหสัมพันธ์จะอยู่ระหว่าง -0.49 ถึง -0.30 หรือ 0.30 ถึง 0.49 ถือว่า มีความสัมพันธ์กันปานกลาง

ค่าสหสัมพันธ์จะอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง -0.50 หรือ 0.50 ถึง 1.00 ถือว่า มีความสัมพันธ์กันสูง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกนันทนาการ และวิชาเอกอื่น สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกนันทนาการและวิชาเอกอื่นของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลและเพื่อเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาระหว่างวิชาเอกนันทนาการกับวิชาเอกอื่นเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนิสิตนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็น นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในคณะที่มี ภาควิชา หลักสูตร สาขาวิชา แขนงวิชา กลุ่มวิชาหรือวิชาเอกนันทนาการ จำนวน 3 สถาบัน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ จำนวน 3 79 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับประชาชนไทย อายุ 12-60 ปี ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุขนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบค่า “ที” แบบกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระต่อกัน และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละ ของนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ชาย	189	49.9
หญิง	190	50.1
รวม	379	100

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า นิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 50.10

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละอายุ ของนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาใน
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

อายุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
19 ปี	42	11.1
20 ปี	147	38.8
21 ปี	120	31.7
22 ปี	50	13.2
23 ปี	10	2.6
24 ปี	5	1.3
25 ปี	2	0.5
26 ปี	2	0.5
28 ปี	1	0.3

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า นิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและ
ปริมณฑลส่วนใหญ่ มีอายุ 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.80

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละของนิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ใน สถาบันอุดมศึกษาใน
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

สถาบันอุดมศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	160	42.20
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	159	42.00
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ	60	15.80
รวม	379	100

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่า นิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและ
ปริมณฑลส่วนใหญ่ กำลังศึกษาอยู่ใน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 42.20

ตารางที่ 4 จำนวนและค่าร้อยละ ของนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและ
ปริมณฑล จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 2	103	27.20
ชั้นปีที่ 3	196	51.70
ชั้นปีที่ 4	80	21.20
รวม	379	100

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า นิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและ
ปริมณฑลส่วนใหญ่ กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 51.70

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา
สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล องค์กรประกอบด้านดี

องค์กรประกอบ	เกณฑ์ปกติ (คะแนน)	ความฉลาดทางอารมณ์	
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
องค์กรประกอบด้านดี			
1.ควบคุมอารมณ์และความต้องการของ ตนเอง	14 – 18 คะแนน	17.62	2.50
2.เห็นใจผู้อื่น	15 – 21 คะแนน	18.06	2.54
3.รับผิดชอบ	17 – 23 คะแนน	19.30	2.83

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า นิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและ
ปริมณฑลมีความฉลาดทางอารมณ์ ในองค์กรประกอบด้านดี ทุกองค์กรประกอบย่อยมีค่าเฉลี่ยอยู่ใน
เกณฑ์ปกติ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา
สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล องค์กรประกอบด้านเก่ง

องค์กรประกอบ	เกณฑ์ปกติ (คะแนน)	ความฉลาดทางอารมณ์	
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
องค์กรประกอบด้านเก่ง			
1. รู้จักและมีแรงจูงใจในตนเอง	15 – 20 คะแนน	17.56	2.88
2. ตัดสินใจและแก้ปัญหา	14 – 20 คะแนน	16.51	2.56
3. มีสัมพันธภาพกับผู้อื่น	15 – 21 คะแนน	17.08	2.54

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่า นิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีความฉลาดทางอารมณ์ ในองค์กรประกอบด้าน เก่ง ทุกองค์กรประกอบย่อยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปกติ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา
สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในองค์กรประกอบด้านสุข

องค์กรประกอบ	เกณฑ์ปกติ (คะแนน)	ความฉลาดทางอารมณ์	
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
องค์กรประกอบด้านสุข			
1. ภูมิใจในตนเอง	10 – 14 คะแนน	11.35	1.95
2. พึงพอใจในชีวิต	16 – 22 คะแนน	18.59	3.27
3. มีความสงบทางใจ	16 – 22 คะแนน	17.58	2.70

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่านิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีความฉลาดทางอารมณ์ ในองค์กรประกอบด้านเก่ง ทุกองค์กรประกอบย่อยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปกติ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา
สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลทั้ง 3 องค์กรประกอบ

องค์กรประกอบ	เกณฑ์ปกติ (คะแนน)	ความฉลาดทางอารมณ์	
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน
องค์กรประกอบด้านดี	45 – 59 คะแนน	54.99	6.56
องค์กรประกอบด้านเก่ง	46 – 60 คะแนน	51.17	6.49
องค์กรประกอบด้านสุข	36 – 52 คะแนน	47.52	6.61
รวมทุกองค์กรประกอบ	139 – 173 คะแนน	153.69	17.33

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาของ
สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีค่าเฉลี่ยในแต่ละองค์กรประกอบ และรวมทุก
องค์กรประกอบย่อย อยู่ในเกณฑ์ปกติ

ตารางที่ 9 การทดสอบค่า “ที” (t-test) ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา
สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทุกองค์ประกอบ
จำแนกตามวิชาเอก

องค์ประกอบ	ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา				t	p
	วิชาเอกนันทนาการ		วิชาเอกอื่น			
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน		
องค์ประกอบด้านดี						
<u>องค์ประกอบย่อย</u>						
1.ควบคุมอารมณ์และความ ต้องการของตนเอง	17.44	2.59	17.81	2.41	-1.41	0.15
2.เห็นใจผู้อื่น	17.90	2.51	18.23	2.58	-1.27	0.20
3.รับผิชอบ	19.16	2.87	19.44	2.81	-0.96	0.33
องค์ประกอบด้านเก่ง						
<u>องค์ประกอบย่อย</u>						
1.รู้จักและมีแรงจูงใจในตนเอง	17.52	2.85	17.62	2.92	-0.33	0.74
2.ตัดสินใจและแก้ปัญหา	16.34	2.56	16.69	2.57	-1.33	0.18
3. มีสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	17.35	2.59	16.84	2.48	1.95	0.05
องค์ประกอบด้านสุข						
<u>องค์ประกอบย่อย</u>						
1.ภูมิใจในตนเอง	11.37	1.92	11.34	2.01	0.19	0.85
2.พึงพอใจในชีวิต	18.54	3.33	18.65	3.23	-0.33	0.74
3.มีความสุขสงบทางใจ	17.54	2.79	17.62	2.63	-0.27	0.79
รวม	153.15	17.77	154.22	16.93	-0.60	0.55

$p > .05$

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า นิสิตนักศึกษาวิชาเอกนันทนาการ มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์รวมทุกองค์ประกอบ เท่ากับ 153.15 คะแนน และนิสิตนักศึกษาวิชาเอกอื่น มีค่าเฉลี่ยรวมทุกองค์ประกอบ เท่ากับ 154.22 คะแนน โดยนิสิตนักศึกษาทั้งสองวิชาเอก มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์รวมทุกองค์ประกอบ อยู่ในเกณฑ์ปกติ

เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์รวมทุกองค์ประกอบ ระหว่างนิสิตนักศึกษาวิชาเอกนั้นทนากับนิสิตนักศึกษาวิชาเอกอื่น พบว่า ค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์รวมทุกองค์ประกอบ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 10 การทดสอบค่า “ที” (t-test) ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล องค์ประกอบด้านดี จำแนกตามวิชาเอก

องค์ประกอบ	ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา				t	p
	วิชาเอกนั้นทนากการ		วิชาเอกอื่น			
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
องค์ประกอบด้านดี	54.50	6.55	55.48	6.56	-1.45	0.83
องค์ประกอบย่อย						
1.ควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง	17.44	2.59	17.81	2.41	-1.41	0.15
2.เห็นใจผู้อื่น	17.90	2.51	18.23	2.58	-1.27	0.20
3.รับผิดชอบ	19.16	2.87	19.44	2.81	-0.96	0.33

$p > .05$

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่า นิสิตนักศึกษาวิชาเอกนั้นทนากการ มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ในองค์ประกอบด้านดี เท่ากับ 54.50 คะแนน และนิสิตนักศึกษาวิชาเอกอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 55.48 คะแนน โดยนิสิตนักศึกษาทั้งสองวิชาเอก มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ อยู่ในเกณฑ์ปกติ เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ทั้งองค์ประกอบใหญ่และองค์ประกอบย่อย ระหว่างนิสิตนักศึกษาวิชาเอกนั้นทนากการ กับ นิสิตนักศึกษาวิชาเอกอื่น พบว่า ค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 การทดสอบค่า “ที” (t-test) ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา
สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล องค์กรประกอบด้านเก่ง
จำแนกตามวิชาเอก

องค์กรประกอบ	ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา				t	p
	วิชาเอกนั้นทนการ		วิชาเอกอื่น			
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
องค์กรประกอบ ด้านเก่ง	51.20	6.60	51.14	6.40	0.90	0.92
องค์กรประกอบย่อย						
1. รู้จักและมีแรงจูงใจในตนเอง	17.52	2.85	17.62	2.92	-0.33	0.74
2. ตัดสินใจและแก้ปัญหา	16.34	2.56	16.69	2.57	-1.33	0.18
3. มีสัมพันธภาพกับผู้อื่น	17.35	2.59	16.84	2.48	1.95	0.05

$p > .05$

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่า นิสิตนักศึกษาวิชาเอกนั้นทนการ มีความฉลาดทางอารมณ์ในองค์กรประกอบด้านเก่ง เท่ากับ 51.20 คะแนน และนิสิตนักศึกษาวิชาเอกอื่น มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 51.14 โดยนิสิตนักศึกษาทั้งสองวิชาเอก มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ อยู่ในเกณฑ์ปกติ เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ทั้งองค์กรประกอบใหญ่และองค์กรประกอบย่อย ระหว่างนิสิตนักศึกษาวิชาเอกนั้นทนการ กับ นิสิตนักศึกษาวิชาเอกอื่น พบว่า ค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 การทดสอบค่า “ที” (t-test) ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา
สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล องค์กรประกอบด้านสุข
จำแนกตามวิชาเอก

องค์กรประกอบ	ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา				t	p
	วิชาเอกนั้นทางการ		วิชาเอกอื่น			
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
องค์กรประกอบด้านสุข องค์กรประกอบย่อย	47.45	6.70	47.60	6.54	-0.22	0.82
1.ภูมิใจในตนเอง	11.37	1.92	11.34	2.01	0.19	0.85
2.พึงพอใจในชีวิต	18.54	3.33	18.65	3.23	-0.33	0.74
3.มีความสุขสบายใจ	17.54	2.79	17.62	2.63	-0.27	0.79

$p > .05$

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่านิสิตนักศึกษาวิชาเอกนั้นทางการ มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ในองค์กรประกอบด้านสุข เท่ากับ 47.45 คะแนน และนิสิตนักศึกษาวิชาเอกอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 47.60 คะแนน โดยนิสิตนักศึกษาทั้งสองวิชาเอก มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ อยู่ในเกณฑ์ปกติ

เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ทั้งองค์กรประกอบใหญ่และองค์กรประกอบย่อย ระหว่างนิสิตนักศึกษาวิชาเอกนั้นทางการ กับ นิสิตนักศึกษาวิชาเอกอื่น พบว่า ค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 13 การทดสอบค่า “ที” (t-test) ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา
สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทุกองค์ประกอบ
จำแนกตามเพศ

องค์ประกอบ	ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา				t	p
	เพศชาย		เพศหญิง			
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน		
องค์ประกอบด้านดี <u>องค์ประกอบย่อย</u> 1.ควบคุมอารมณ์และความ ต้องการของตนเอง	17.71	2.59	17.54	2.41	0.69	0.49
2.เห็นใจผู้อื่น	17.69	2.51	18.44	2.58	-2.91	0.00*
3.รับฟังข้อ	18.95	2.87	19.65	2.81	-2.44	0.02*
องค์ประกอบด้านเก่ง <u>องค์ประกอบย่อย</u> 1.รู้จักและมีแรงจูงใจใน ตนเอง	17.64	2.85	17.50	2.92	0.47	0.64
2.ตัดสินใจและแก้ปัญหา	16.44	2.56	16.58	2.57	-0.55	0.58
3. มีสัมพันธภาพกับผู้อื่น	16.92	2.59	16.26	2.48	-1.29	0.20
องค์ประกอบด้านสุข <u>องค์ประกอบย่อย</u> 1.ภูมิใจในตนเอง	11.20	1.92	11.51	2.01	- 1.52	0.13
2.พึงพอใจในชีวิต	18.40	3.33	18.79	3.23	-1.17	0.24
3.มีความสุขทางใจ	17.57	2.79	17.59	2.63	-0.10	0.92
รวมทุกองค์ประกอบ	152.51	17.78	154.86	16.85	-1.32	0.19

p> .05

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่านิสิตนักศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและ
ปริมณฑล จำแนกตามเพศ โดยเพศชาย มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ เท่ากับ 152.51 คะแนน
และ นิสิตนักศึกษาวิชาเอกอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 154.86 คะแนน โดยรวมทุกองค์ประกอบ นิสิต
นักศึกษาทั้งสองเพศ มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ อยู่ในเกณฑ์ปกติ

เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ รวมทุกองค์ประกอบ ระหว่าง นิสิตนักศึกษา เพศชายกับหญิง พบว่า ค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

**ตารางที่ 14 การทดสอบค่า “ที” (t-test) ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา
สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในองค์ประกอบด้านดี
จำแนกตามเพศ**

องค์ประกอบ	ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา				t	p
	เพศชาย		เพศหญิง			
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
องค์ประกอบด้านดี	54.35	6.93	55.63	6.13	-1.91	0.06
องค์ประกอบย่อย						
1.ควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง	17.71	2.59	17.54	2.41	0.69	0.49
2.เห็นใจผู้อื่น	17.69	2.51	18.44	2.58	-2.91	0.00*
3.รับผิดชอบ	18.95	2.87	19.65	2.81	-2.44	0.02*

*p< .05

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่านิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเพศชาย มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ในองค์ประกอบด้านดี เท่ากับ 54.35 คะแนน และเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 55.63 คะแนนโดยนิสิตนักศึกษาทั้งเพศชายและหญิง มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ อยู่ในเกณฑ์ปกติ

เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ในองค์ประกอบใหญ่ ระหว่างเพศชายและหญิง พบว่า ค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน แต่ในองค์ประกอบย่อย พบว่า แตกต่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในองค์ประกอบย่อยที่ 2 เห็นใจผู้อื่น และในในองค์ประกอบย่อยที่ 3 รับผิดชอบ

ตารางที่ 15 การทดสอบค่า “ที” (t-test) ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา
สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในองค์ประกอบด้านเก่ง
จำแนกตามเพศ

องค์ประกอบ	ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา				t	p
	เพศชาย		เพศหญิง			
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
องค์ประกอบด้านเก่ง	51.00	6.34	51.34	6.65	- 0.51	0.61
องค์ประกอบย่อย						
1. รู้จักและมีแรงจูงใจในตนเอง	17.64	2.85	17.50	2.92	0.47	0.64
2. ตัดสินใจและแก้ปัญหา	16.44	2.56	16.58	2.57	-0.55	0.58
3. มีสัมพันธภาพกับผู้อื่น	16.92	2.59	16.26	2.48	-1.29	0.20

$p > .05$

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่านิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเพศชาย มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ในองค์ประกอบด้านเก่ง เท่ากับ 51.00 คะแนน และเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 51.34 คะแนน โดยนิสิตนักศึกษาทั้งเพศชายและหญิง มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ อยู่ในเกณฑ์ปกติ

เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ทั้งองค์ประกอบใหญ่และองค์ประกอบย่อย ระหว่างเพศชาย กับหญิง พบว่า ค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 16 การทดสอบค่า “ที” (t-test) ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา
สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในองค์ประกอบ ด้านสุข
จำแนกตามเพศ

องค์ประกอบ	ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา				t	p
	เพศชาย		เพศหญิง			
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
องค์ประกอบด้านสุข	47.16	6.78	47.89	6.44	-1.07	0.29
องค์ประกอบย่อย						
1.ภูมิใจในตนเอง	11.20	1.92	11.51	2.01	- 1.52	0.13
2.พึงพอใจในชีวิต	18.40	3.33	18.79	3.23	-1.17	0.24
3.มีความสงบทางใจ	17.57	2.79	17.59	2.63	-0.10	0.92

$p > .05$

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่านิสิตนักศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเพศชาย มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ในองค์ประกอบด้านสุข เท่ากับ 47.16 คะแนน และเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 47.89 คะแนน โดยนิสิตนักศึกษาทั้งเพศชายและหญิง มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ อยู่ในเกณฑ์ปกติ

เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ทั้งองค์ประกอบใหญ่และองค์ประกอบย่อย ระหว่างเพศชาย กับหญิง พบว่าค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 17 ค่าสหสัมพันธ์ ระหว่าง แต้มเฉลี่ยสะสม หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่ผ่านมา (GPAX) กับความฉลาดทางอารมณ์ ของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

ตัวแปร	r	p
แต้มเฉลี่ยสะสม หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่ผ่านมา (GPAX) กับความฉลาดทางอารมณ์	.14	.00**

* $p < .05$

จากตารางที่ 17 จะเห็นได้ว่า แต้มเฉลี่ยสะสม หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่ผ่านมา (GPAX) กับ ความฉลาดทางอารมณ์ ของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีค่าสหสัมพันธ์ เท่ากับ .14 ไม่สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (แต่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01) มีขนาดความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และมีความสัมพันธ์กันในทางตรง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษากรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาระหว่างวิชาเอกนั้นทนากับวิชาเอกอื่น และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนิสิตนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างเป็น นิสิตนักศึกษาวิชาเอกนั้นทนากับวิชาเอกอื่นของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 3 สถาบัน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ จำนวน 379 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ ของกรมสุขภาพจิต นำผลที่ได้มาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่า “ที” แบบกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระต่อกัน และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษากรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 20.6 ปี เป็นนิสิตจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3

2. นิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษากรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับปกติ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตามวิชาเอก พบว่า

2.1.1 ในองค์ประกอบด้านดี พบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาเอกนั้นทนการ มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ในองค์ประกอบด้านดี มีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 54.50 คะแนน และนิสิตนักศึกษาวิชาเอกอื่น มีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 55.48 คะแนน โดยนิสิตนักศึกษาทั้งสองวิชาเอก มีค่าเฉลี่ยคะแนนของ ความฉลาดทางอารมณ์ อยู่ในเกณฑ์ปกติ

เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ทั้งองค์ประกอบใหญ่และองค์ประกอบย่อย ระหว่างนิสิตนักศึกษาวิชาเอกนั้นนันทนาการกับนิสิตนักศึกษาวิชาเอกอื่น พบว่า ค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน

2.1.2 ในองค์ประกอบที่ด้านเก่ง พบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาเอกนันทนาการ มีค่าเฉลี่ยของความฉลาดทางอารมณ์ ในองค์ประกอบด้านเก่ง เท่ากับ 51.20 คะแนน และนิสิตนักศึกษาวิชาเอกอื่น มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 51.14 โดยนิสิตนักศึกษาทั้งสองวิชาเอก มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ อยู่ในเกณฑ์ปกติ

เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ทั้งองค์ประกอบใหญ่และองค์ประกอบย่อย ระหว่างนิสิตนักศึกษาวิชาเอกนั้นนันทนาการกับนิสิตนักศึกษาวิชาเอกอื่น พบว่า ค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน

2.1.3 ในองค์ประกอบด้านสุข พบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาเอกนั้นนันทนาการ มีค่าเฉลี่ยของความฉลาดทางอารมณ์ ในองค์ประกอบที่ด้านสุขเท่ากับ 47.45 คะแนน และนิสิตนักศึกษาวิชาเอกอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 47.60 คะแนน โดยนิสิตนักศึกษาทั้งสองวิชาเอก มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ อยู่ในเกณฑ์ปกติ

เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ทั้งองค์ประกอบใหญ่และองค์ประกอบย่อย ระหว่างนิสิตนักศึกษาวิชาเอกนั้นนันทนาการกับนิสิตนักศึกษาวิชาเอกอื่น พบว่า ค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน

2.1.4 ความฉลาดทางอารมณ์รวมทุกองค์ประกอบ ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ รวมทุกองค์ประกอบ อยู่ในเกณฑ์ปกติ

เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์รวมทุกองค์ประกอบ ระหว่างนิสิตนักศึกษาวิชาเอกนั้นนันทนาการกับนิสิตนักศึกษาวิชาเอกอื่น พบว่า ค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์รวมทุกองค์ประกอบ ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน

2.2 ค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตามเพศ พบว่า

2.2.1 ในองค์ประกอบด้านดี พบว่า นิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑลเพศชาย มีค่าเฉลี่ยของความฉลาดทางอารมณ์ เท่ากับ 54.35 คะแนน และเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 55.63 คะแนนโดยนิสิตนักศึกษาทั้งเพศชายและหญิง มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ อยู่ในเกณฑ์ปกติ

เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ใน องค์ประกอบย่อยที่ 2 เกี่ยวกับการเห็นใจผู้อื่น และในองค์ประกอบย่อยที่ 3 เกี่ยวกับความรับผิดชอบ จึงเป็นไปตามสมมุติฐาน

2.2.2 ในองค์ประกอบด้านเก่ง พบว่า นิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเพศชาย มีค่าเฉลี่ยของความฉลาดทางอารมณ์ เท่ากับ 51.00 คะแนน และเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 51.34 คะแนนโดยนิสิตนักศึกษาทั้งเพศชายและหญิง มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ อยู่ในเกณฑ์ปกติ

เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ทั้ง รวมทุกองค์ประกอบและองค์ประกอบย่อย ระหว่างเพศชายกับหญิง พบว่า ไม่แตกต่างกัน จึงไม่ เป็นไปตามสมมุติฐาน

2.2.3 ในองค์ประกอบด้านสุข พบว่า นิสิตนักศึกษาของ สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเพศชาย มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ เท่ากับ 47.16 คะแนน และเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 47.89 คะแนนโดยนิสิตนักศึกษาทั้งเพศชาย และหญิง มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ อยู่ในเกณฑ์ปกติ

เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ทั้ง รวมทุกองค์ประกอบและองค์ประกอบย่อย ระหว่างเพศชายกับหญิง พบว่า ไม่แตกต่างกัน จึงไม่ เป็นไปตามสมมุติฐาน

2.2.4 ความฉลาดทางอารมณ์รวมทุกองค์ประกอบ ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ทั้งเพศชายและหญิง มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ รวมทุก องค์ประกอบ อยู่ในเกณฑ์ปกติ

เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ รวมทุกองค์ประกอบ ระหว่างเพศชายกับหญิง พบว่า ค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน

3. จากการศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่าง ความฉลาดทางอารมณ์ กับเต็มเฉลี่ยสะสมหลัง สิ้นสุดภาคการศึกษาที่ผ่านมา (GPAX) พบว่า มีค่าสหสัมพันธ์ เท่ากับ .14 ไม่สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (แต่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01) มีขนาดความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และมีความสัมพันธ์กันในทางตรง

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า “เพื่อศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของ นิสิตนักศึกษาวิชาเอกนันทนาการและวิชาเอกอื่นของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” ที่พบว่า นิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมทุกองค์ประกอบใหญ่ และทุกองค์ประกอบย่อย อยู่ในระดับปกติ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ผลการวิจัยครั้งนี้คงจะทำให้ผู้เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตทั้งวิชาเอก นันทนาการและวิชาเอกอื่น ได้รับความสบายใจที่นิสิตนักศึกษาที่ตนเองรับผิดชอบมีความฉลาดทาง อารมณ์ตามเกณฑ์ปกติของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2543) และควรพิจารณาหาทาง รักษาและพัฒนาในระดับปกตินี้ไว้ วิธีการหนึ่งคือการให้ความรู้ความเข้าใจในเชิงปฏิบัติ โดยการ กำหนดให้นิสิตนักศึกษาเข้าร่วมในโปรแกรมนันทนาการของสถานศึกษา ที่จะส่งผลให้นิสิต สามารถพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์เพิ่มขึ้น ดังผลการวิจัยเรื่อง “ผลของ โปรแกรมนันทนาการที่มี ต่อการพัฒนาเชาวน์อารมณ์ของนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย” ที่พบว่า การเข้ากิจกรรม นันทนาการประเภท เกมและกีฬา สามารถช่วยให้เกิดการพัฒนสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลให้ดีขึ้น เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวต้องมีการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นตลอดเวลา ทำให้เกิดการพัฒนาด้าน ปฏิสัมพันธ์และ กิจกรรมนันทนาการประเภทการละคร และค่ายพักแรมเป็นกิจกรรมที่สามารถ พัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ได้เพราะในกิจกรรมนันทนาการ ต่างมีคุณค่าในการพัฒนาความฉลาด ทางอารมณ์ (ภูฟ้า เสวกพันธ์, 2543)

ในการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ครูอาจารย์และ/หรือบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้องถือเป็น สิ่งแวดล้อมด้านบุคคลที่มีความสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิต นักศึกษาที่ควรเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ นิสิตนักศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกทางท่าทางและคำพูด ดังผลการวิจัยของ นันทวรรณ ธีรพงศ์ (2547) เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์

กับการรับรู้สภาพแวดล้อมด้านบุคคลในแหล่งฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาล ” ที่พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับการรับรู้สภาพแวดล้อมด้านบุคคลของนักศึกษาพยาบาลมีความสัมพันธ์ในทางตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 เพราะเมื่อนิสิตนักศึกษาเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของ คณะหรือมหาวิทยาลัย ต้องมีการติดต่อกับบุคลากรในคณะเช่น พนักงานห้องทะเบียน พนักงานห้องกิจการนิสิต หรือแม้กระทั่งการเข้าเรียนกับคณาจารย์ในชั่วโมงเรียนต่างๆ หากเจ้าหน้าที่ หรือคณาจารย์ มีการแสดงออกถึงพฤติกรรมเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ที่ดี ก็จะส่งผลให้นิสิตนักศึกษามีการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ที่ดีขึ้นหรือไม่ลดลง

นอกจากนั้น การนำสื่อต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ร่วมด้วยก็จะช่วยให้การพัฒนาประสบความสำเร็จได้เร็วและดียิ่งขึ้น เพราะนิสิตนักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนรุ่นใหม่ มักมีพฤติกรรม ลอกเลียนจากสื่อ ซึ่งหากเราสามารถนำสื่อที่มีดารานักร้องที่เป็นที่รู้จักมาเป็นผู้ นำเสนอ (Presenter) ให้เป็นตัวอย่างแสดงลักษณะของผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ในสื่ออินเทอร์เน็ต ด และสื่อโทรทัศน์ เช่น การมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น การรู้จักควบคุมอารมณ์และความต้องการ และอื่น ๆ เป็นต้น ก็อาจช่วยให้ เยาวชน ชิมชับและลอกเลียนแบบในตัวอย่างที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ มนทิมาถ คำทิพย์ ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาอิทธิพลของสื่ออินเทอร์เน็ต ดและสื่อโทรทัศน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมเลียนแบบของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัด สุราษฎร์ธานี ” ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมเลียนแบบของวัยรุ่นมาจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือสื่ออินเทอร์เน็ต (มนทิมาถ คำทิพย์, 2554)

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 สมมติฐานข้อ 1 ที่ว่า “ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ระหว่างวิชาเอกนั้นทนทานการกับวิชาเอกอื่น แตกต่างกัน” ที่ผลการวิจัยพบว่า ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า นิสิตนักศึกษาวิชาเอกนั้นทนทานการและวิชาเอกอื่นของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน เพิ่งเข้ารับการ ศึกษาในสถาบันการศึกษาระดับเดียวกัน แม้จะต่างสาขาวิชาหรือต่างวิชาเอก อาจจะยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือการมีความคิดเห็นการใช้เหตุผลที่แตกต่างกันมากนัก จึงทำให้ ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานก็เป็นได้

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 สมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “ความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง แตกต่างกัน” ที่ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบด้านดีในองค์ประกอบย่อยที่ 2 เกี่ยวกับการเห็นใจผู้อื่น และในองค์ประกอบย่อยที่ 3 เกี่ยวกับความรับผิดชอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัย

ของ สมบูรณ์ ดันยะ และคณะ (2551) จากการศึกษา “ความฉลาดทางอารมณ์และพฤติกรรมเสี่ยงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา” พบว่า นักศึกษาเพศชายกับหญิง มีค่าความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ของด้านย่อย ได้แก่ ด้านควบคุมตนเอง เห็นใจผู้อื่น รับผิดชอบ ตัดสินใจและแก้ปัญหา และด้านพอใจในชีวิต โดยนักศึกษาเพศหญิงมีค่าความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่่านักศึกษาเพศชาย และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ อัจจิมา เขาวนดี (2551) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับการประยุกต์ใช้คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร ” ที่พบว่า เพศหญิงมีคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ที่สอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ ในด้านความรับผิดชอบ คือคุณธรรมพื้นฐานในด้านที่ 3 ความซื่อสัตย์ โดยการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ไม่คดโกงหรือหลอกลวง และในด้านที่ 4 เกี่ยวกับการเข้าเรียนตรงเวลา (อุดมศึกษา) ส่วนในคุณธรรมพื้นฐานด้านที่ 5 สอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ในองค์ประกอบย่อยเกี่ยวกับความเห็นใจผู้อื่น ในการไม่พุดจาเสียดสีถากถาง และการไม่ทำร้ายผู้อื่น และในคุณธรรมด้านที่ 6 ที่ว่า การมีความสุขจิตใจที่ดี (เช่นการมองคนในแง่บวก)

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ที่ว่า “เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” พบว่า แแต่้มเฉลี่ยสะสม หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่ผ่านมา (GPAX) กับ ความฉลาดทางอารมณ์ ของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .14 ไม่สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (แต่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01) มีขนาดความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และมีความสัมพันธ์กันในทางตรง ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า “คะแนนความฉลาดทางอารมณ์กับแต่้มเฉลี่ยสะสม (GPAX) ของนิสิตนักศึกษา สัมพันธ์กัน” ผลการวิจัยจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน แต่สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ สุริดา พลขำนิ (2546) เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” ที่พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ ในองค์ประกอบด้านดี ได้แก่ การควบคุมตัวเอง องค์ประกอบด้านเก่ง ได้แก่ การมีแรงจูงใจ และความฉลาดทางอารมณ์รวมทุกองค์ประกอบ มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .22

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. สถาบันอุดมศึกษาควรจัดสภาพสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาให้เป็นธรรมชาติและอย่างเหมาะสมกับทั้งเพศและวัย
2. ด้านกิจกรรมที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษานั้น สถาบันอุดมศึกษาควรเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดกิจกรรมด้วย เพราะการใช้ตำราหรือทฤษฎีเพียงอย่างเดียวบางครั้งอาจไม่สามารถตอบสนองความเข้าใจหรือความต้องการของนิสิตนักศึกษาได้ รวมทั้ง สถาบันควรให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ สถานที่ หรือสื่อต่างๆ ด้วย เป็นต้น
3. ควรติดตามประเมินผลส่งเสริมและพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาทั้งระยะสั้นและระยะยาว

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกนั้น ทนาการ สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1. ควรให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางอารมณ์แก่นิสิตนักศึกษา และชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของความฉลาดทางอารมณ์เพิ่มเติม เพื่อรักษาระดับปกติของความฉลาดทางอารมณ์นี้ให้คงไว้และพัฒนาให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นต่อไป
2. การให้ความรู้ความเข้าใจด้านความฉลาดทางอารมณ์เพิ่มเติมควรเน้นการเรียนการสอนในเชิงปฏิบัติ
3. ควรมีวิธีการชักจูงให้นิสิตนักศึกษามีความสนใจที่จะประเมินตนเองให้มากกว่านี้ เช่นชี้ให้เห็นถึงประโยชน์และคุณค่าของการรู้ระดับความฉลาดทางอารมณ์ในตนเอง
4. ควรมีการวางแผนถึงช่วงเวลาในการเก็บข้อมูล เพราะถ้าเลือกเก็บข้อมูลในช่วงที่นิสิตนักศึกษาใกล้สอบ หรือ ใกล้ปิดเทอม อาจจะทำให้นิสิตนักศึกษาไม่สนใจหรือตั้งใจ ทำแบบประเมินเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยส่งเสริมและพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกนันทนาการสถาบันอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ปริมณฑลและในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

2. ควรศึกษาวิจัยความฉลาดทางอารมณ์ในเชิงทดลองสำหรับนิสิตนักศึกษาวิชาเอกนันทนาการสถาบันอุดมศึกษาทั้งในกรุงเทพมหานคร ปริมณฑลและในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ โดยการสังเกตพฤติกรรมในการควบคุมอารมณ์ จากสถานการณ์ต่างๆที่สร้างขึ้น หรือในบางสถานการณ์ที่เป็นจริง ดังที่มีการทดลองในสื่อโทรทัศน์

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กัณฑ์วรรณ มีสมสาร. (2544). การเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กวัยย่างเข้าสู่วัยรุ่นที่ได้รับการเลี้ยงดูในรูปแบบที่แตกต่างกันตามการรับรู้ของตนเอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยบูรพา, สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กนิษฐา หมั่นกิจการ. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความฉลาดทางอารมณ์และความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครฯ เขต 1. วิทยานิพนธ์, สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กุลธิดา เต็มชวาลา และคณะ. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความฉลาดทางอารมณ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมัธยมปลายของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 1 ของโรงเรียนแพทย์แห่งหนึ่งในกรุงเทพ. วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย 57 (3) : 295-304.
- ครูบ้านนอกดอทคอม. (2551). เชาวน์อารมณ์ E.Q. (Emotional Quotient). [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.kroobannok.com/2173> [2555, มิถุนายน 25].
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2551). สรุปสาระสำคัญของกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551-2565. กระทรวงศึกษาธิการ.
- คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2555). คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพมหานคร. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://pe.swu.ac.th> [2556, มกราคม 4].
- คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2554). หลักสูตรการศึกษา. กรุงเทพมหานคร. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.spsc.chula.ac.th> [2555, ธันวาคม 30].
- คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ. (2555). คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพทุมธานี. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.ipebk.ac.th> [2556, มกราคม 4].
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2555). ภาควิชา/สำนักงาน. กรุงเทพมหานคร. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.edu.ku.ac.th/departments.asp> [2555, ธันวาคม 30].
- งานพยาบาลกุมารเวชศาสตร์. (2552). ประโยชน์ของความฉลาดทางอารมณ์. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.med.cmu.ac.th/hospital/nped/2011> [2556, กุมภาพันธ์ 25].
- จันทร์ ผ่องศรี. (ม.ป.ป). นันทนาการ: คุณลักษณะของนันทนาการ. กรุงเทพมหานคร: ศรีมงคลการพิมพ์.

- ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2544). การแปลความหมายสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และสัมประสิทธิ์การ
อธิบาย. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.watpon.com/Elearning> [25 เมษายน 2556].
- ชวลี ศรีนวล. (2550). ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา
 มหาวชิต , สาขาพัฒนามนุษย์และสังคม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภูฟ้า เสวกพันธ์. (2543). ผลของโปรแกรมนันทนาการที่มีต่อการพัฒนาเชาวน์อารมณ์ของนักศึกษา
ในระดับมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวชิต, สาขาวิชาพลศึกษา
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภูฟ้า เสวกพันธ์. (2549). การพัฒนารูปแบบโปรแกรมนันทนาการจิตศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่อง
ทางสติปัญญา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวชิต, สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทวรรณ ชีรพงศ์. (2547). ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับการรับรู้
สภาพแวดล้อมด้านบุคคลในแหล่งฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์
 ปริญญาโท มหาวชิต , สาขาวิชาการพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นิตยา คงเกษม. (2544). ผลของการเรียนแบบร่วมมือที่บูรณาการกับโยนิโสมนสิการที่มีต่อความ
ฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวชิต,
 สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวลลักษณ์ บุระกิติ. (2549). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มทฤษฎี REBT และการให้คำปรึกษา
แบบกลุ่มตามแบบกลุ่มทฤษฎี REBT ร่วมกับดนตรีบำบัด ที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์
ของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวชิต,
 สาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุญรอด โชติวชิรา. (2552) ความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ในโครงการผลิตครู
การศึกษาขั้น พื้นฐาน ตามหลักสูตรระดับปริญญาตรี 5 ปี ใน 4 สถาบันการศึกษา
วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา 1 (1) : 145-160.
- บุญสม น่วมคำนิ้ง. (2546). เปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ระหว่างนักกีฬาประเภททีม และ
นักกีฬาประเภทเดี่ยว ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเชียงราย.
 วิทยานิพนธ์ มหาวชิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประสงค์ สังขะไชย. (2545). การเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์ : ลักษณะ
ของผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ 10 ประการ. นครราชสีมา : โคราซพรีนติ้ง.

ปวีณา คำพุกก. (2553). โมเดลเชิงสาเหตุของประสิทธิผลของทีมของชมรมนิสิตนักศึกษาที่มีความ
ฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มเป็นตัวแปรส่งผ่าน: การวิจัยเชิงศึกษาเปรียบเทียบ. วิทยานิพนธ์
ปริญญาคุุญช์บัณฑิต, สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

พันธ์ตรา สามารถ. (2550). การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และการสื่อสารของเด็กออทิสติกโดย
ใช้ศิลปะบำบัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พรรณิภา เจริญทวี ธีรศักดิ์ อินทรมาตย์ และเฉลา ประเสริฐสังข์. (2554). ผลการจัดกิจกรรมวาดภาพ
ประกอบการเล่านิทานที่มีต่อพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

พลศึกษา, กรม. (2554). ผลของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพทาง
กายที่สัมพันธ์กับสุขภาพและความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนในโรงเรียนศึกษา
พิเศษ. กรุงเทพมหานคร : สำนักนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยว
และกีฬา.

พลศึกษา, กรม. (2555). แผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2555-2559).

กรุงเทพมหานคร : กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

พิสนฆ์ เกิดศิลป์. (2546). โมเดลสมการโครงสร้างของเขาวนปัญญา เขาวนอารมณ์และผลสัมฤทธิ์
ทางการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท, สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เทพประสิทธิ์ กุศลวัชวิชัย. (2554). การนันทนาการ : ลักษณะของนันทนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 1.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เทิดศักดิ์ เดชคง. (2545). ความฉลาดทางอารมณ์จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติการ คำถาม- คำตอบและ
กรณีศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน.

เทิดศักดิ์ เดชคง. (2544). จากความฉลาดทางอารมณ์สู่สติและปัญญา. พิมพ์ครั้งที่ 7.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มติชน.

ภูริชญา มัชฌิมารนนท์. (2544). ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ ความฉลาดทางอารมณ์และความ
เกี่ยวข้องกับผูกพันกับงาน กับการรับรู้ความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงาน โรงแรม.

ปริญญาโท, สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- นภาพร โกมลพันธ์. (2551). ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขต
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต, สาขาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวช
ศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนทินาถ คำทิพย์. (2554). การศึกษาอิทธิพลของสื่ออินเทอร์เน็ตและสื่อโทรทัศน์ที่มีผลต่อ
พฤติกรรมเลียนแบบของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต , สาขาวิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์
 อุดสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี .
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. [ออนไลน์].
 แหล่งที่มา : <http://www.royin.go.th/th/home/> [2556, มกราคม 1].
- วารภรณ์ ศรีกาญจนเพริศ. (2544). ได้ทำการวิจัยเรื่องการถ่ายทอดความหมายของความฉลาดทาง
อารมณ์ในละครโทรทัศน์หลังข่าว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต, สาขาวิชาการ
สื่อสารมวลชน ภาควิชาสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2555). นักศึกษา. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://th.wikipedia.org>
 [2555, ธันวาคม 26].
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2555). สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา :
<http://th.wikipedia.org/wiki/รายชื่อสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย> [2555, ธันวาคม 26].
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2556). วันเด็กแห่งชาติ (ประเทศไทย). [ออนไลน์]. แหล่งที่มา :
<http://th.wikipedia.org/wiki/คำขวัญวันเด็ก> [2556, พฤษภาคม 6].
- วิณี เชิดวงศ์. (2545). การศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยบูรพา. วารสารศึกษาศาสตร์ 14 (12) : 67-80.
- วีระวัฒน์ ปันนิตามัย. (2551). เชาวน์อารมณ์ดัชนีเพื่อความสุขและความสำเร็จของชีวิต.
 พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ญาณวิทยาและนิตา บุญเฮง . (2547). ความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. รายงานการวิจัย คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สัณฑ์ ศัลยศิริและทีมงาน. (2548). E.Q. บริหารอารมณ์ อย่างฉลาด : ลักษณะของผู้มีความฉลาดทาง
อารมณ์สูง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ชบาพับลิชชิงเวิร์ก.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว : ความหมายของ
นันทนาการ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ทำมาดี.

- สมบุรณ์ ดันยะและคณะ. (2551). ความฉลาดทางอารมณ์และพฤติกรรมเสี่ยงของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. รายงานการวิจัย, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สุภาพจิต, กรม. (2543). รายงานวิจัย การพัฒนาแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์สำหรับ ประชาชนไทย 12- 60 ปี กรุงเทพมหานคร : กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- สุภาพจิต, กรม. (2543). คู่มือความฉลาดทางอารมณ์ กรุงเทพมหานคร: สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- สุภาพจิต, กรม. (2543). พุทธศาสนากล่าวถึงเรื่องความฉลาดทางอารมณ์ไว้ว่าอย่างไร. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.watpon.com> [2556, เมษายน 20].
- สุภาพจิต, กรม. (2550). อีคิว : ความฉลาดทางอารมณ์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- สุเทพ พงศรีวัฒน์. (2553). ผู้นำที่ฉลาดรู้ทางอารมณ์. วารสารการบริหารศึกษา 4 (1) : 11- 18.
- สุทธิดา พลธานี. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินญานิพนธ์ปรินญามหาบัณฑิต , สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2551). สรุปสาระสำคัญของกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551-2565. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2555) จำนวนนักเรียน นิสิต นักศึกษา ในสถานศึกษาของรัฐบาลและเอกชนจำแนกตามชั้นและระดับการศึกษา ปีการศึกษา 2545 –2553. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/BaseStat/basestat.html> [2555, ธันวาคม 26].
- อดิภพ ภัทรเดชไพศาล. (2555) พฤติกรรมเลียนแบบ : วิกฤตของความเป็นไทย. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.kroobannok.com/2173> [2556, มกราคม 5].
- อัจจิมา เซวานต์ดี. (2551). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับการประยุกต์ใช้คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการในชีวิตประจำวันของนักเรียนมัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์มหาบัณฑิต , สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา ภาควิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อเล็กซานเดรีย แซนนี่. (2549). ชีวิตนี้ใช่ว่าจะมีดีแค่อย่างเดียว EQ + IQ = Best Brain Management for Successful Lift. กรุงเทพมหานคร : มายบางกอกพับลิชชิงเฮ้าส์.

- เอก เอกสกุล. (2552). กิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางด้านอารมณ์ของนักฟุตบอล
โครงการ พิเศษโรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการ
จัดการนันทนาการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เอกชัย จุละจาริตต์. (2548). E.Q. แนวภูมิปัญญาไทย. กรุงเทพมหานคร: สามลดา.
- อรวิ ปลื้มจิต. (2552). ศิลปะพัฒนาทักษะทางอารมณ์ กรุงเทพมหานคร. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา:
<http://www.gotoknow.org/blogs/posts/263771> [2555, ตุลาคม 5].
- อดุลย์ ปัญญา. (2546). ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตอำเภอ
เมืองลำปาง. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภาษาอังกฤษ

Bekendam, C. Dimensions of emotional intelligence. Dissertation Abstracts International 58: 2109.

Boyatzis, R.E. (1982). The competent manager: A model for effective performance. New York: John Wiley & Sons.

Cherniss, C. (2000). "Emotional Intelligence" What it is and why it matters. Paper presented at the Annual Meeting of the Society for Industrial and Organizational Psychology. [Online]. New Orleans, LA. Available from http://www.eiconsortium.org/research/what_is_emotional_intelligence.htm [2013 FEB 25]

Cote, S. and Miners, C.T.H. (2006). Emotional intelligence, cognitive intelligence, and job performance. Administrative Science Quarterly, 51, 1: 1-28.

Dawdah, R. Assessing emotional intelligence: Recreation. Dissertation Abstracts International 61: 85.

Goleman, D. (1995). Emotional intelligence: Why it can matter more than IQ. New York: Bantam Books.

Mayer, J.D. and Salovey, P. (1993). The intelligence of emotional intelligence. Intelligence 17, 433-442.

Liisa, M. and Klaus, H. (2001). University students' value priorities and emotional empathy. Educational Psychology. 17 (1) : 19-25.

Tapia, M. and George, E. Mash II. (2006). The effects of sex and grade-point average on emotional intelligence. Berry College and University of Alabama. Available from [Online] <http://www.psicothema.com/english/psicothema.asp?ID=3284> [2013 FEB 25]

Salovey, P., Mayer, J. D., Goldman, S. L., Turvey, C., & Palfai, T. P. (1995). Emotional attention, clarity, and repair: Exploring emotional intelligence using the Trait Meta-Mood Scale. In J. W. Pennebaker (Ed.), Emotion, Disclosure, and Health (pp. 125-154). Washington, DC: American Psychological Association.

Yamane, T. (1967). Statistics: An introductory analysis. New York: Harper & Row Publishers.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อ สถาบันอุดมในประเทศไทย (ทั้งของรัฐและเอกชน)

1. มหาวิทยาลัย

1.1 มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จำนวน 15 สถาบัน ได้แก่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ , มหาวิทยาลัยทักษิณ , มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี , มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ , มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี , มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร (มหาวิทยาลัยนวมินทราชิราช) , มหาวิทยาลัยบูรพา , มหาวิทยาลัยพะเยา , มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยมหิดล , มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง , มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.2 มหาวิทยาลัยรัฐจำนวน 14 สถาบัน ได้แก่

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ , มหาวิทยาลัยขอนแก่น , มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , มหาวิทยาลัยนครพนม , มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ , มหาวิทยาลัยนเรศวร , มหาวิทยาลัยมหาสารคาม , มหาวิทยาลัยแม่โจ้ , มหาวิทยาลัยรามคำแหง , มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , มหาวิทยาลัยศิลปากร , มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ , มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช , มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

1.3 มหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 40 สถาบัน ได้แก่

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี , มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ , มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร , มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม , มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ , มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย , มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ , มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี , มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี , มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม , มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา , มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช , มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ , มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา , มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ , มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร , มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา , มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม , มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี , มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ , มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต , มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม , มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา , มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด , มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ , มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี , มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง , มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย , มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ , มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ , มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร , มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา , มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต , มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา , มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ,

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ , มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง , มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ,
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ , มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

1.4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 9 สถาบัน ได้แก่

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี , มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ,
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ , มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ,
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย , มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ,
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

2. สถาบัน จำนวน 5 สถาบัน ได้แก่

สถาบันการบินพลเรือน , สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ , สถาบันบัณฑิตพัฒน
ศิลป์, สถาบันพระบรมราชชนก, สถาบันการพลศึกษา

3. วิทยาลัย จำนวน 6 สถาบัน ได้แก่

วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก , วิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ , วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ ,
วิทยาลัยพยาบาลทหารอากาศ , วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย , วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎ
เกล้า

4. โรงเรียนนายทหารและนายตำรวจสัญญาบัตร จำนวน 4 สถาบัน ได้แก่

โรงเรียนนายร้อยตำรวจ , โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า , โรงเรียนนายเรือ ,
โรงเรียนนายเรืออากาศ

รายชื่อ สถาบันอุดมในประเทศไทย (เอกชน)

1.มหาวิทยาลัย จำนวน 40 สถาบัน ได้แก่

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ , มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยี
อีสเทิร์น, มหาวิทยาลัยเกริก, มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต, มหาวิทยาลัยคริสเตียน, มหาวิทยาลัยดาปี,
มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา, มหาวิทยาลัยชินวัตร, มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
มหานคร, มหาวิทยาลัยธนบุรี, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ,
มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่, มหาวิทยาลัยนานาชาติแอสแตมฟอร์ด, มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-
แปซิฟิก, มหาวิทยาลัยเนชั่น (เดิมคือ มหาวิทยาลัยโยนก), มหาวิทยาลัยพุมธานี, มหาวิทยาลัย
พายัพ, มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น, มหาวิทยาลัยภาคกลาง, มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ,

มหาวิทยาลัยรังสิต , มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต , มหาวิทยาลัยราชธานี , มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล , มหาวิทยาลัยเวสเตอร์ (ประเทศไทย) , มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น , มหาวิทยาลัยศรีปทุม , มหาวิทยาลัยสยาม , มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย , มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ , มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ , มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ , มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา , มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย , มหาวิทยาลัยเอเชีย , มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ , มหาวิทยาลัยพินิจโลก

2.สถาบัน จำนวน 9 สถาบัน ได้แก่

สถาบันกัณตนา , สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ , สถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน , สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น , สถาบันเทคโนโลยีแห่งโอทยา , สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย , สถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬารณ , สถาบันรัชต์ภาคย์ , สถาบันอาศรมศิลป์

3.วิทยาลัย จำนวน 21 สถาบัน ได้แก่

วิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิกรุงเทพมหานคร , วิทยาลัยเฉลิมกาญจนา , วิทยาลัยเชิงรอย (เดิมชื่อ วิทยาลัยกรุงธนเชิงรอย) , วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา , วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ (เดิมชื่อ วิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์) , วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก , วิทยาลัยดุสิตธานี , วิทยาลัยทองสุข , วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์ , วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ , วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม , วิทยาลัยนครราชสีมา, วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย, วิทยาลัยพินิจบัณฑิต, วิทยาลัยพุทธศาสนานานาชาติ , วิทยาลัยราชพฤกษ์ , วิทยาลัยลุ่มน้ำปิง , วิทยาลัยศรีโสภณ , วิทยาลัยสันตพล , วิทยาลัยแสงธรรม , วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ชนิดที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ท่านกำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัย (โปรดระบุ)

3.1 ชั้นปี

ชั้นปีที่ 2

ชั้นปีที่ 3

ชั้นปีที่ 4

3.2 คณะ.....

3.3 ภาควิชา.....

4. ค่าเฉลี่ยสะสม หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่ผ่านมา (GPAX)

โปรดตอบเครื่องมือวิจัยชุดที่ 2 แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ต่อไป ขอขอบคุณ

ชนิดที่ 2 แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนิสิตนักศึกษา ของ สถาบันอุดมศึกษาใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ตอนที่ 2 แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์

คำชี้แจง แบบประเมินนี้เป็นแบบประโยคที่มีข้อความเกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึกที่แสดงออกในลักษณะต่างๆ แม้ว่าบางประโยคจะไม่ให้ข้อมูลที่ท่านต้องการหรือไม่ตรงกับที่ท่านเป็นอยู่ก็ตาม ขอให้ท่านเลือกคำตอบที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดี โปรดตอบตามความจริงและตอบทุกข้อเพื่อให้ผลการประเมินเป็นที่เชื่อถือได้และมีประโยชน์ในการเข้าใจอารมณ์ของท่านได้ดียิ่งขึ้น มีคำตอบที่เป็นไปได้ 4 คำตอบ สำหรับข้อความประโยค คือ ไม่จริง จริง บางครั้ง ก่อนข้างจริง จริงมาก โปรดใส่เครื่องหมาย ในช่องที่ท่านคิดว่าตรงกับตัวท่านมากที่สุด

การให้คะแนน คะแนนรวมของแบบประเมินคือ จำนวนข้อ (52 ข้อ) $\times 4 = 208$ โดยกำหนดคำตอบแต่ละระดับคือ การให้คะแนน จะแบ่งข้อความออกเป็น 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 เป็นข้อคำถามที่มีความหมายเชิงนิมิต ได้แก่ข้อ 1, 4, 6, 7, 10, 12, 14, 15, 17, 20, 22, 23, 25, 28, 31, 32, 34, 36, 38, 39, 41, 42, 43, 44, 46, 48, 49, 50 มีรายละเอียดการให้คะแนน ดังนี้

ตอบไม่จริง ให้ 1 คะแนน

ตอบจริงบางครั้ง ให้ 2 คะแนน

ตอบก่อนข้างจริง ให้ 3 คะแนน

ตอบจริงมาก ให้ 4 คะแนน

กลุ่มที่ 2 เป็นคำถามเชิงนิเสธ ได้แก่ข้อ 2, 3, 5, 8, 9, 11, 13, 16, 18, 19, 21, 24, 26, 27, 29, 30, 33, 35, 37, 40, 45, 47, 51, 52 มีรายละเอียดการให้คะแนน ดังนี้

ตอบไม่จริง ให้ 4 คะแนน

ตอบจริงบางครั้ง ให้ 3 คะแนน

ตอบก่อนข้างจริง ให้ 2 คะแนน

ตอบจริงมาก ให้ 1 คะแนน

		ไม่จริง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้าง จริง	จริง มาก
1	เวลาโกรธหรือไม่สบายใจฉันรับรู้ได้ว่าเกิดอะไรขึ้น				
2	ฉันบอกไม่ได้อะไรทำให้ฉันรู้สึกโกรธ				
3	เมื่อถูกขัดใจฉันมักรู้สึกหงุดหงิดจนควบคุมอารมณ์ไม่ได้				
4	ฉันสามารถคอยเพื่อให้อภัยเพราะเหตุที่พอใจ				
5	ฉันมักมีปฏิกิริยาโต้ตอบรุนแรงต่อปัญหาเพียงเล็กน้อย				
6	เมื่อถูกบังคับให้ทำในสิ่งที่ไม่ชอบฉันจะอธิบายเหตุผลจนผู้อื่นยอมรับได้				
7	ฉันสังเกตได้เมื่อคนใกล้ชิดมีอาการเปลี่ยนแปลง				
8	ฉันไม่สนใจกับความทุกข์ของผู้อื่นที่ฉันไม่รู้จัก				
9	ฉันไม่ยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นทำต่างจากที่ฉันคิด				
10	ฉันยอมรับได้ว่าผู้อื่นก็อาจมีเหตุผลที่จะไม่พอใจการกระทำของฉัน				
11	ฉันรู้สึกว่าผู้อื่นชอบเรียกร้องความสนใจมากเกินไป				
12	แม้จะมีภาระที่ต้องทำฉันก็ยินดีรับฟังความทุกข์ของผู้อื่นที่ต้องการความช่วยเหลือ				
13	เป็นเรื่องธรรมดาที่จะเอาเปรียบผู้อื่นเมื่อมีโอกาส				
14	ฉันเห็นคุณค่าในน้ำใจที่ผู้อื่นมีต่อฉัน				
15	เมื่อทำผิดฉันสามารถกล่าวคำ "ขอโทษ" ผู้อื่นได้				
16	ฉันยอมรับข้อผิดพลาดของผู้อื่นได้ยาก				
17	ถึงแม้จะต้องเสียประโยชน์ส่วนตัวไปบ้างฉันก็ยินดีที่จะทำเพื่อส่วนรวม				
18	ฉันรู้สึกลำบากใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อผู้อื่น				
19	ฉันไม่รู้ว่าฉันเก่งเรื่องอะไร				
20	แม้จะเป็นงานยากฉันก็มั่นใจว่าสามารถทำได้				
21	เมื่อทำสิ่งใดไม่สำเร็จฉันรู้สึกหมดกำลังใจ				
22	ฉันรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ทำสิ่งต่างๆ อย่างเต็มความสามารถ				

		ไม่จริง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้าง จริง	จริง มาก
23	เมื่อต้องเผชิญกับอุปสรรคและความผิดหวังฉันก็จะไม่ยอมแพ้				
24	เมื่อเริ่มทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดฉันมักทำต่อไปไม่สำเร็จ				
25	ฉันพยายามหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาโดยไม่คิดเอาเองตามใจชอบ				
26	บ่อยครั้งที่ฉันไม่รู้ว่าจะอะไรทำให้ฉันไม่มีความสุข				
27	ฉันรู้สึกว่าการตัดสินใจแก้ปัญหาเป็นเรื่องยากสำหรับฉัน				
28	เมื่อต้องทำอะไรหลายอย่างในเวลาเดียวกันฉันตัดสินใจได้ว่าจะทำอะไรก่อนหลัง				
29	ฉันลำบากใจเมื่อต้องอยู่กับคนแปลกหน้าหรือคนที่ไม่คุ้นเคย				
30	ฉันทนไม่ได้เมื่อต้องอยู่ในสังคมที่มีกฎระเบียบขัดกับความเคยชินของฉัน				
31	ฉันทำความรู้จักผู้อื่นได้ง่าย				
32	ฉันมีเพื่อนสนิทหลายคนที่คบกันมานาน				
33	ฉันไม่กล้าบอกความต้องการของฉันให้ผู้อื่นรู้				
34	ฉันทำในสิ่งที่ต้องการโดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน				
35	เป็นการยากสำหรับฉันที่จะโต้แย้งกับผู้อื่นแม้จะมีเหตุผลเพียงพอ				
36	เมื่อไม่เห็นด้วยกับผู้อื่นฉันสามารถอธิบายเหตุผลที่เขายอมรับได้				
37	ฉันรู้สึกด้อยกว่าผู้อื่น				
38	ฉันทำหน้าที่ได้ดี ไม่ว่าจะอยู่ในบทบาทใด				
39	ฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ดีที่สุด				
40	ฉันไม่มั่นใจในการทำงานที่ยากลำบาก				
41	แม้สถานการณ์จะเลวร้าย ฉันก็มีความหวังว่าจะดีขึ้น				
42	ทุกปัญหามักมีทางออกเสมอ				
43	เมื่อมีเรื่องที่ทำให้เครียดฉันมักปรับเปลี่ยนให้เป็นเรื่อง				

		ไม่จริง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้าง จริง	จริง มาก
	ผ่อนคลายหรือสนุกสนานได้				
44	ฉันสนุกสนานทุกครั้งกับกิจกรรมในวันสุดสัปดาห์และวันหยุดพักผ่อน				
45	ฉันรู้สึกไม่พอใจที่ผู้อื่นได้รับสิ่งดี ๆ มากกว่าฉัน				
46	ฉันพอใจกับสิ่งที่ฉันเป็นอยู่				
47	ฉันไม่รู้ว่าจะหาอะไรทำ เมื่อรู้สึกเบื่อหน่าย				
48	เมื่อว่างเว้นจากภาระหน้าที่ ฉันจะทำในสิ่งที่ฉันชอบ				
49	เมื่อรู้สึกไม่สบายใจ ฉันมีวิธีผ่อนคลายอารมณ์ได้				
50	ฉันสามารถผ่อนคลายตนเองได้ แม้จะเหน็ดเหนื่อยจากภาระหน้าที่				
51	ฉันไม่สามารถทำใจให้มีความสุขได้จนกว่าจะได้ทุกสิ่งที่ต้องการ				
52	ฉันมักทุกข์ร้อนกับเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เกิดขึ้นเสมอ				

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ-นามสกุล	นายวิชา อุทัยรัตน์
บิดา – มารดา	รองศาสตราจารย์ ดร.วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์ นางนัทธมน นามมาดย์
ผู้วิจัยเป็นบุตรคนที่	2 มีพี่สาวหนึ่งคนชื่อ นางสาว เมษา อุทัยรัตน์
วัน เดือน ปี เกิด	21 กันยายน พ.ศ. 2529
ประวัติการศึกษา	- เข้ารับการศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา (แขนงวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยว) คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2555
	- ศิลปศาสตรบัณฑิต คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในปี พ.ศ.2550
	- จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ษาจาก โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (มัธยม) ในปี พ.ศ. 2546